

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

14. januar 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 16/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 16/02 Forenede sager C-569/16 og C-570/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Stadt Wuppertal mod Maria Elisabeth Bauer (sag C-569/16) og Volker Willmeroth, i dennes egenskab af indehaver af TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK mod Martina Broßonn (sag C-570/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — arbejdsforhold, der ophører på grund af arbejdstagerens død — nationale bestemmelser, der forhindrer udbetaling til arbejdstagerens retsefterfølgere af en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, som denne ikke har afholdt — forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31, stk. 2 — mulighed for påberåbelse inden for rammerne af en tvist mellem privatpersoner) 2

2019/C 16/03 Sag C-619/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Sebastian W. Kreuziger mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — national lovgivning, som foreskriver fortabelse af den årlige ferie, der ikke er afholdt, og den finansielle godtgørelse for denne ferie, når en ferieansøgning ikke er blevet foretaget af arbejdstageren før arbejdsforholdets ophør) 3

2019/C 16/04	Forenede sager C-622/16 P — C-624/16 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Scuola Elementare Maria Montessori Srl mod Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik (sag C-622/16 P), Europa-Kommissionen mod Scuola Elementare Maria Montessori Srl og Den Italienske Republik (sag C-623/16 P) og Europa-Kommissionen mod Pietro Ferracci og Den Italienske Republik (sag C-624/16 P) (Appel — statsstøtte — afgørelse, hvorved det erklæres umuligt at tilbagesøge en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked — afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — annullationssøgsmål anlagt af konkurrenter til modtagere af statsstøtte — formaliteten — regelfastsættende retsakt, der ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — begrebet »absolut umuligt« at tilbagesøge en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked — statsstøttebegrebet — begrebet »virksomhed« og »økonomisk virksomhed«) . . .	4
2019/C 16/05	Sag C-684/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV mod Tetsuji Shimizu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — national lovgivning, der foreskriver, at ikke afholdt betalt årlig ferie og finansiel godtgørelse for sådan ferie fortabes, når arbejdstageren ikke har fremsat en anmodning om ferie før arbejdsforholdets ophør — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31, stk. 2 — mulighed for påberåbelse under en sag mellem private parter)	5
2019/C 16/06	Sag C-18/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. november 2018 — Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch og Alen Mihovic mod Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — nye medlemsstaters tiltrædelse — Republikken Kroatien — overgangsforanstaltninger — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 96/71/EF — udstationering af arbejdstagere — udstationering af kroatiske statsborgere og tredjelandsstatsborgere i Østrig via en virksomhed med hjemsted i Italien)	6
2019/C 16/07	Sag C-33/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — Čepelnik d.o.o. mod Michael Vavti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 2006/123/EF — arbejdsret — udstationering af arbejdstagere med henblik på byggearbejder — anmeldelse af arbejdstagere — opbevaring og oversættelse af lønsedler — suspension af betalinger — sikkerhed stillet af modtageren af tjenesteydelser — sikkerhed for en eventuel bøde, der pålægges tjenesteyderen)	7
2019/C 16/08	Forenede sager C-47/17 og C-48/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — X (sag C-47/17) og X (sag C-48/17) mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — forordning (EF) nr. 1560/2003 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse — afgørelseskriterier og -procedurer — anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse af en asylansøger — negativt svar fra den anmodede medlemsstat — anmodning om fornyet behandling — artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1560/2003 — svarfrist — udløb — virkninger)	7
2019/C 16/09	Sag C-93/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik [Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — Domstolens dom, der fastslår traktatbruddet — virksomhed, der udøver både civile og militære aktiviteter — undladelse af gennemførelse — en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser — artikel 346, stk. 1, litra b), TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøder — fast beløb — betalingsevne — faktor »n« — faktorer, der ligger til grund for bedømmelsen af betalingsevnen — bruttonationalprodukt — vægtning af stemmerne for medlemsstaten i Rådet for Den Europæiske Union — ny stemmeregel i Rådet]	8

2019/C 16/10	Sag C-171/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 7. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — direktiv 2006/123/EF — artikel 15-17 — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — national ordning for mobil betaling — monopol)	9
2019/C 16/11	Sag C-215/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. november 2018 — Nova Kreditna Banka Maribor d.d. mod Republika Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — videreanvendelse af den offentlige sektors informationer — direktiv 2003/98/EF — artikel 1, stk. 2, litra c), tredje led — tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber — forordning (EU) nr. 575/2013 — oplysninger, der skal offentliggøres af kreditinstitutter og investeringsselskaber — artikel 432, stk. 2 — undtagelser fra pligten til offentliggørelse — forretningsoplysninger, der må anses for at være instituttets ejendom eller fortrolige — anvendelighed — kreditinstitutter, hvor staten ejer aktiemajoriteten — national lovgivning, der fastsætter, at visse forretningsoplysninger, som disse institutter er i besiddelse af, er af offentlig karakter)	10
2019/C 16/12	Sag C-238/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. november 2018 — UAB »Renerga« mod AB »Energijos skirstymo operatorius« og AB »Lietuvos energijos gamyba« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto apylinkės teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2009/72/EF — artikel 3, stk. 2, 6 og 15, og artikel 36, litra f) — det indre marked for elektricitet — præjudicielle spørgsmåls hypotetiske karakter — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	10
2019/C 16/13	Sag C-247/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — Sag vedrørende udlevering af Denis Raugevicius (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — anmodning, som et tredjeland tilstiller en medlemsstat med henblik på udlevering af en unionsborger, der er statsborger i en anden medlemsstat, og som har udøvet sin ret til fri bevægelighed i den førstnævnte medlemsstat — anmodning indgivet med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf og ikke med henblik på strafforfølgning — forbud mod udlevering, der kun finder anvendelse på statsborgere — restriktion for den frie bevægelighed — begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed — proportionalitet)	11
2019/C 16/14	Sag C-257/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. november 2018 — C og A mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — Domstolens kompetence — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — artikel 15 — afslag på meddelelse af en selvstændig opholdstilladelse — national lovgivning, som fastsætter en pligt til at bestå en integrationsprøve)	12
2019/C 16/15	Forenede sager C-293/17 og C-294/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. november 2018 — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA og Vereniging Leefmilieu mod College van gedeputeerde staten van Limburg og College van gedeputeerde staten van Gelderland (sag C-293/17) og Stichting Werkgroep Behoud de Peel mod College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (sag C-294/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — særlige bevaringsområder — artikel 6 — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en lokalitet — nationalt program til bekæmpelse af kvælstofaflejringer — begreberne »projekt« og »passende vurdering« — forudgående helhedsvurdering af individuelle godkendelser til landbrugsbedrifter, som forårsager sådanne aflejringer)	13
2019/C 16/16	Sag C-296/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. november 2018 — Wiemer & Trachte GmbH, under konkurs mod Zhan Oved Tadzher (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven kasatsionen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile retlige spørgsmål — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 3, stk. 1 — international kompetence — omstødelsessøgsmål — enekompetence for retterne i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen er indledt)	14

2019/C 16/17	Sag C-308/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2018 — Helleniske Republik mod Leo Kuhn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 1 — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — obligationer udstedt af en medlemsstat — den private sektors deltagelse i omstruktureringen af denne stats offentlige gæld — ensidig ændring af lånebetingelser med tilbagevirkende kraft — klausuler om kollektiv optræden — søgsmål mod den nævnte stat anlagt af private indehavere af disse obligationer i deres egenskab af fysiske personer — statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt)	15
2019/C 16/18	Sag C-310/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — Levola Hengelo BV mod Smilde Foods BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — anvendelsesområde — artikel 2 — reproduktionsretten — begrebet »værk« — smagen af et levnedsmiddel)	16
2019/C 16/19	Sag C-330/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. november 2018 — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mod Germanwings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1008/2008 — artikel 2, nr. 18) — artikel 23, stk. 1 — transport — fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Den Europæiske Union — oplysninger — angivelse af den endelige pris, der skal betales — inkludering af flybilletprisen i den endelige pris, der skal betales — pligt til at angive flybilletpriserne i euro eller i lokal valuta — valg af den relevante lokale valuta — tilknytningskriterier)	16
2019/C 16/20	Sag C-334/17 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. november 2018 — Republikken Estland mod Europa-Kommissionen og Republikken Letland (Appel — fælles markedsordning — beløb, der skal afkræves for de overskudsmængder af sukker, der ikke er fjernet fra markedet — beslutning 2006/776/EF — anmodning om ændring af en endelig beslutning fra Europa Kommissionen — afslagskrivelse — søgsmål anlagt til prøvelse af denne skrivelse — formaliteten)	17
2019/C 16/21	Sag C-342/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. november 2018 — Memoria Srl og Antonia Dall'Antonia mod Comune di Padova (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — restriktion for etableringsfriheden — Domstolens kompetence — formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse — rent intern situation — national lovgivning, der forbyder enhver form for virksomhed med gevinst for øje i forbindelse med opbevaring af askeurner — proportionalitetskriteriet — sammenhæng i den nationale lovgivning)	18
2019/C 16/22	Sag C-380/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. november 2018 — K og B mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — Domstolens kompetence — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — artikel 12 — manglende overholdelse af fristen på tre måneder efter tildelingen af international beskyttelse — person med subsidiær beskyttelsesstatus — afslag på en visumansøgning)	18
2019/C 16/23	Sag C-432/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2018 — Dermot Patrick O'Brien mod Ministry of Justice (tidligere Department for Constitutional Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse indgået af EFS, UNICE og CEEP — paragraf 4 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — deltidsansatte — alderspension — beregning af pensionens beløb — hensyntagen til tjeneste år før den dato, hvor fristen for gennemførelse af direktiv 97/81/EF udløb — øjeblikkelig anvendelse på endnu ikke indtrådte virkninger af en situation, der er opstået, mens den gamle lovgivning var gældende)	19

2019/C 16/24	Sag C-457/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2018 — Heiko Jonny Maniero mod Studienstiftung des deutschen Volkes eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse — direktiv 2000/43/EF — artikel 3, stk. 1, litra g) — anvendelsesområde — begrebet »uddannelse« — en privat fonds tildeling af stipendier, der skal støtte forsknings- eller studieprojekter i udlandet — artikel 2, stk. 2, litra b) — indirekte forskelsbehandling — tildeling af stipendier betinget af, at den første juridiske statseksamen (Erste Juristische Staatsprüfung) er bestået i Tyskland]	20
2019/C 16/25	Sag C-461/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. november 2018 — Brian Holohan m.fl. mod An Bord Pleanála (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irlande) — Irland) [Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — bevaring af vilde dyr og planter — vejanlægsprojekt — passende vurdering af indvirkningen på miljøet — begrundelsespligtens omfang — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse projekters indvirkning — bilag IV, punkt 3 — artikel 5, stk. 3, litra d) — rækkevidden af begrebet »de væsentligste alternativer«]	21
2019/C 16/26	Sag C-484/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. november 2018 — K mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — artikel 15 — afslag på meddelelse af en selvstændig opholdstilladelse — national lovgivning, som fastsætter en pligt til at bestå en integrationsprøve)	22
2019/C 16/27	Sag C-495/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. november 2018 — Cartrans Spedition Srl mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova og Direcția Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Prahova — Rumænien) [Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fritagelser — artikel 146, stk. 1, litra e), og artikel 153 — vejtransport, der er direkte knyttet til udførsel af varer — ydelser udført af formidlere, der medvirker ved sådanne transporttransaktioner — bevisregler i forbindelse med udførsel af varer — toldangivelse — TIR-carnet]	22
2019/C 16/28	Sag C-502/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. november 2018 — C&D Foods Acquisition ApS mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — påtænkt salg af aktier i et datterdatterselskab — udgifter til tjenesteydelser, der er erhvervet i forbindelse med dette salg — salg ikke gennemført — anmodning om fradrag af indgående afgift — momsens anvendelsesområde)	23
2019/C 16/29	Sag C-544/17 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2018 — BPC Lux 2 Sàrl mod Europa-Kommissionen og Den Portugisiske Republik (Appel — statsstøtte — annullationssøgsmaal — formaliteten — de portugisiske myndigheders støtte til afvikling af finansieringsinstituttet Banco Espírito Santo SA — oprettelse og kapitalisering af et overgangsinstitut — afgørelse fra Europa-Kommissionen, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — søgsmålsinteresse — søgsmål for de nationale retsinstanser med påstand om annullation af beslutningen om afvikling af Banco Espírito Santo)	24
2019/C 16/30	Sag C-592/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. november 2018 — Skatteministeriet mod Baby Dan A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — pos. 4421 og 7326 samt underposition 7318 15 90, 7318 19 00 og 9403 90 10 — vare, der er specialdesignet til monteringen af sikkerhedsgitre til børn — dumping — gyldigheden af forordning (EF) nr. 91/2009 — importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina — Verdenshandelsorganisationens (WTO) antidumpingaftale — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1 — definition af erhvervsgræn i Fællesskabet)	24

2019/C 16/31	Sag C-648/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. november 2018 — »BTA Baltic Insurance Company« AS, tidligere »Balcia Insurance« SE mod »Baltijas Apdrošināšanas Nams« AS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — begrebet »færdsel med køretøjer« — uheld, der involverer to køretøjer parkeret på en parkeringsplads — tingsskade på et køretøj forvoldt af en passager i køretøjet ved siden af, da denne åbnede køretøjets dør)	25
2019/C 16/32	Sag C-426/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 25. oktober 2018 — Elena Barba Giménez mod Francisca Carrión Lozano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — retshjælpsmodtager — beskikkede advokaters salær — advokatsamfundets fastsættelse af taksterne — advokatens manglende forudgående underretning af klienten om taksterne — krav om salær — efterprøvelse af, om der findes urimelige vilkår, eller om der er tale om urimelig handelspraksis — hovedsagen — indbringelse for et kompetent organ — intet sagsanlæg ved den forelæggende ret — besvarelse af de præjudicielle spørgsmål — anvendelighed — foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)	26
2019/C 16/33	Sag C-300/18 P: Appel iværksat den 3. maj 2018 af UF til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 7. marts 2018 i sag T-422/17, UF mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	26
2019/C 16/34	Sag C-534/18 P: Appel iværksat den 15. august 2018 af Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 29. maj 2018 i sag T-577/15 — Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez mod EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control, S.L.	27
2019/C 16/35	Sag C-551/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 29. august 2018 — straffesag mod IK	28
2019/C 16/36	Sag C-568/18 P: Appel iværksat den 11. september 2018 af Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juli 2018 i sag T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH mod Europa-Kommissionen	29
2019/C 16/37	Sag C-656/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Erding (Tyskland) den 19. oktober 2018 — F mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	30
2019/C 16/38	Sag C-676/18: Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	30
2019/C 16/39	Sag C-685/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 7. november 2018 — Minister for Justice and Equality mod ND	31
2019/C 16/40	Sag C-288/17: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 19. september 2018 — Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France og Smakq développement mod Premier ministre og Ministre des Affaires sociales et de la Santé, procesdeltagere: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France og Villiger France (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)	32
2019/C 16/41	Sag C-299/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. august 2018 — Stefan Neldner mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland)	32

Retten

2019/C 16/42	Sag T-316/14: Rettens dom af 15. november 2018 — PKK mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger mod PKK med henblik på at bekæmpe terrorisme — indefrysning af midler — Rådets kompetence — mulighed for, at en myndighed i et tredjeland kan anses for en kompetent myndighed som omhandlet i fælles holdning 2001/931/FUSP — faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — henvisning til terrorhandlinger — domstolsprøvelse — begrundelsespligt — ulovlighedsindsigelse)	33
2019/C 16/43	Sag T-793/14: Rettens dom af 15. november 2018 — Tempus Energy og Tempus Energy Technology mod Kommissionen (Statsstøtte — kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige — støtteordning — artikel 108, stk. 2 og 3, TEUF — begrebet tvivl som omhandlet i artikel 4, stk. 3 eller 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 — retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014/2020 — afgørelse om ikke at gøre indsigelser — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — de interesserede parter rettigheder)	35
2019/C 16/44	Forenede sager T-639/15 — T-666/15 og T-94/16: Rettens dom af 25. september 2018 — Psara m.fl. mod Parlamentet (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — Europa-Parlamentet — Parlamentets medlemmers brug af deres godtgørelser — afslag på aktindsigt — ikke-eksisterende dokumenter — personoplysninger — forordning (EF) nr. 45/2001 — nødvendigheden af videregivelse af oplysninger — konkret og individuel undersøgelse — delvis aktindsigt — uforholdsmæssig administrativ byrde — begrundelsespligt)	36
2019/C 16/45	Sag T-718/16: Rettens dom af 8. november 2018 — Mad Dogg Athletics mod EUIPO — Aerospinning Master Franchising (SPINNING) [EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket SPINNING — delvis fortabelseserklæring — artikel 51, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	38
2019/C 16/46	Sag T-724/16 P: Rettens dom af 8. november 2018 — Cocchi og Falcione mod Kommissionen (Appel — personalesag — overførsel af nationale pensionsrettigheder — vedtægtens artikel 24 — Unionens bistandspligt — sagsøgernes tab af søgsmålsinteresse under sagen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i første instans — årsagsforbindelse)	39
2019/C 16/47	Sag T-827/16: Rettens dom af 8. november 2018 — QB mod ECB (Personalesag — ECB-ansatte — bedømmelsesår — karriereudviklingsrapport (2015) — mulighed for at blive ledsaget af en fagforeningsrepræsentant i forbindelse med bedømmelsessamtalen — tilsidesættelse af reglerne om bedømmerens objektivitet og upartiskhed — løn — afgørelse om afslag på tildeling af en lønstigning — bevisers antagelse til realitetsbehandling — e-mail udvekslet mellem en ansat og dennes »coach« på en elektronisk postkasse til tjenestebrug — ansvar)	39
2019/C 16/48	Sag T-44/17: Rettens dom af 13. november 2018 — Camomilla mod EUIPO — CMT (CAMOMILLA) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket CAMOMILLA — det ældre nationale figurmærke CAMOMILLA — delvist afslag på ugyldighedsbegæringen — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — reel brug af det ældre varemærke — bevis — kontrasøgsmål — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]	40
2019/C 16/49	Sag T-216/17: Rettens dom af 15. november 2018 — Mabrouk mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien — foranstaltninger truffet over for personer, der er ansvarlige for uretmæssig tilegnelse af statsmidler, og over for personer og enheder, der er knyttet til dem — indefrysning af midler — liste over de personer, enheder og organer som er omfattet af indefrysningen af midler — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — utilstrækkeligt faktisk grundlag — åbenbart urigtigt skøn — retlig fejl — princippet om god forvaltningsskik — rimelig frist)	41

2019/C 16/50	Sag T-241/17: Rettens dom af 13. november 2018 — Polen mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra EU-finansiering — gennemførelsesforordning (EU) nr. 585/2011 — midlertidige ekstraordinære støtteforanstaltninger for frugt- og grøntsagssektoren efter udbruddet af den dødelige enterohæmorrhagiske Escherichia coli (E. coli) — undladt høst — omfanget af kompensationen til producenterne for undladt høst — udgifter afholdt af Polen — begrundelsespligt)	42
2019/C 16/51	Sag T-454/17: Rettens dom af 8. november 2018 — »Pro NGO!« mod Kommissionen (Offentlige udbud — udbudsprocedure — en privat revisors undersøgelse — OLAF's undersøgelser — konstatering af uregelmæssigheder — Kommissionens afgørelse om administrative sanktioner mod sagsøgeren — udelukkelse fra udbuds- og tilskudsprocedurer, der finansieres over EU's almindelige budget, i seks måneder — registrering i databasen for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse — nyt anbringende — ret til kontradiktion)	42
2019/C 16/52	Sag T-486/17: Rettens dom af 14. november 2018 — Foodterapia mod EUIPO — Sperlari (DIETOX) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket DIETOX — det ældre EU-figurmærke Diotor — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	43
2019/C 16/53	Sag T-830/17: Rettens dom af 13. november 2018 — Szentes mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve — adgangsbetingelser — erhvervs erfaring — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til prøven — ansøgning om en fornyet gennemgang — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — forkert gengivelse af oplysninger indeholdt i ansøgningen — åbenbart urigtigt skøn — tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve)	44
2019/C 16/54	Sag T-140/18: Rettens dom af 15. november 2018 — LMP Lichttechnik mod EUIPO (LITECRAFT) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket LITECRAFT — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 2017/1001]	44
2019/C 16/55	Sag T-271/10 OST: Rettens kendelse af 17. september 2018 — H mod Rådet (Procedure — undladelse af at træffe afgørelse om sagsomkostningerne)	45
2019/C 16/56	Sag T-621/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. oktober 2018 — Taminco mod EFSA (Særlige rettergangsformer — plantebeskyttelsesmidler — forordning (EU) nr. 1107/2009 — offentliggørelse af konklusionerne på en undersøgelse foretaget af EFSA i forbindelse med en fornyet undersøgelse af godkendelsen af aktivstoffet thiram — anmodning om fortrolig behandling af visse passager — afslag på fortrolig behandling — anmodning om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	46
2019/C 16/57	Sag T-625/18: Sag anlagt den 10. oktober 2018 — FT mod ESMA	46
2019/C 16/58	Sag T-635/18: Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Industrial Química del Nalón mod Kommissionen	47
2019/C 16/59	Sag T-636/18: Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Tokai erftcarbon mod Kommissionen	48
2019/C 16/60	Sag T-637/18: Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Bawtry Carbon International mod Kommissionen	49
2019/C 16/61	Sag T-638/18: Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Deza mod Kommissionen	50
2019/C 16/62	Sag T-639/18: Sag anlagt den 23. oktober 2018 — SGL Carbon mod Kommissionen	51

2019/C 16/63	Sag T-643/18: Sag anlagt den 29. oktober 2018 — August Wolff mod EUIPO — Faes Farma (DermoFaes)	52
2019/C 16/64	Sag T-645/18: Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Bilbaína de Alquitranes mod Kommissionen . . .	53
2019/C 16/65	Sag T-647/18: Sag anlagt den 29. oktober 2018 — ZQ mod Kommissionen	54
2019/C 16/66	Sag T-648/18: Sag anlagt den 22. oktober 2018 — Super bock group, SGPS mod EUIPO — Agus (Crystal)	56
2019/C 16/67	Sag T-650/18: Sag anlagt den 29. oktober 2018 — Reaktor Group mod EUIPO (REAKTOR)	56
2019/C 16/68	Sag T-665/18: Sag anlagt den 12. november 2018 — Soundio mod EUIPO — E Plus Mobilfunk (Vibble)	57
2019/C 16/69	Sag T-667/18: Sag anlagt den 9. november 2018 — Pinto Teixeira mod EEAS	58
2019/C 16/70	Sag T-671/18: Sag anlagt den 15. november 2018 — ZU mod Kommissionen	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 16/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 4 af 7.1.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 455 af 17.12.2018

EUT C 445 af 10.12.2018

EUT C 436 af 3.12.2018

EUT C 427 af 26.11.2018

EUT C 408 af 12.11.2018

EUT C 399 af 5.11.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Stadt Wuppertal mod Maria Elisabeth Bauer (sag C-569/16) og Volker Willmeroth, i dennes egenskab af indehaver af TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK mod Martina Broßonn (sag C-570/16)
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-569/16 og C-570/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — arbejdsforhold, der ophører på grund af arbejdstagerens død — nationale bestemmelser, der forhindrer udbetaling til arbejdstagerens retsefterfølgere af en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, som denne ikke har afholdt — forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31, stk. 2 — mulighed for påberåbelse inden for rammerne af en tvist mellem privatpersoner)

(2019/C 16/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Stadt Wuppertal (sag C-569/16) og Volker Willmeroth, i dennes egenskab af indehaver af TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK (sag C-570/16)

Sagsøgte: Maria Elisabeth Bauer (sag C-569/16) og Martina Broßonn (sag C-570/16)

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken retten til årlig betalt ferie, der er optjent i medfør af de nævnte bestemmelser og ikke er afholdt af arbejdstageren inden dennes død, når arbejdsforholdet ophører på grund af arbejdstagerens død, bortfalder, uden at der opstår en ret til finansiel godtgørelse for den nævnte ferie, der kan overføres til den nævnte arbejdstagers retsefterfølgere ved arv.

- 2) En national ret, der skal behandle en tvist mellem den retlige efterfølger efter en afdød arbejdstager og denne arbejdstagers tidligere arbejdsgiver, skal i tilfælde af, at det er umuligt at fortolke en national ordning som den i hovedsagen omhandlede på en måde, der kan sikre foreneligheden med artikel 7 i direktiv 2003/88 og artikel 31, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, undlade at anvende en sådan national ordning og påse, at den nævnte retlige efterfølger for denne tidligere arbejdsgivers regning tildeles en finansiell godtgørelse for årlig betalt ferie, der er optjent i medfør af de nævnte bestemmelser, og som ikke er afholdt af den nævnte arbejdstager før dennes død. Denne forpligtelse påhviler den nationale ret i medfør af artikel 7 i direktiv 2003/88 og artikel 31, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, når tvisten er mellem en sådan retlig efterfølger og en arbejdsgiver, som er en offentlig myndighed, og i medfør af den anden af disse bestemmelser, når tvisten er mellem den retlige efterfølger og en arbejdsgiver, der er en privatperson.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Sebastian W. Kreuziger mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland)

(Sag C-619/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — national lovgivning, som foreskriver fortabelse af den årlige ferie, der ikke er afholdt, og den finansielle godtgørelse for denne ferie, når en ferieansøgning ikke er blevet foretaget af arbejdstageren før arbejdsforholdets ophør)

(2019/C 16/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sebastian W. Kreuziger

Sagsøgt: Land Berlin

Konklusion

Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som denne indebærer, at en arbejdstager, der har undladt at ansøge om at udøve sin ret til årlig betalt ferie inden datoen for arbejdsforholdets ophør, automatisk, og uden at der er foretaget en forudgående undersøgelse af, om arbejdsgiveren, bl.a. ved at tilvejebringe tilstrækkelige oplysninger, faktisk har givet arbejdstageren mulighed for at gøre brug af sin ret til årlig betalt ferie inden dette ophør, mister de årlige betalte feriedage, som den pågældende havde ret til i henhold til EU-retten i forbindelse med dette ophør, samt den dertil svarende ret til en finansiell godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Scuola Elementare Maria Montessori Srl mod Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik (sag C-622/16 P), Europa-Kommissionen mod Scuola Elementare Maria Montessori Srl og Den Italienske Republik (sag C-623/16 P) og Europa-Kommissionen mod Pietro Ferracci og Den Italienske Republik (sag C-624/16 P)

(Forenede sager C-622/16 P — C-624/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — afgørelse, hvorved det erklæres umuligt at tilbagesøge en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked — afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — annullationssøgsmål anlagt af konkurrenter til modtagere af statsstøtte — formaliteten — regelfastsættende retsakt, der ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — begrebet »absolut umuligt« at tilbagesøge en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked — statsstøttebegrebet — begrebet »virksomhed« og »økonomisk virksomhed«)

(2019/C 16/04)

Processprog: italiensk

Parter

(Sag C-622/16 P)

Appellant: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (ved advokati E. Gambaro og F. Mazzocchi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan, P. Stancanelli og F. Tomat, som befuldmægtigede) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af advokati dello Stato G. De Bellis og S. Fiorentino)

(Sag C-623/16 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Stancanelli, D. Grespan og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (ved advokati E. Gambaro og F. Mazzocchi) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af advokati dello Stato G. De Bellis og S. Fiorentino)

(Sag C-624/16 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan, P. Stancanelli og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Pietro Ferracci og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af advokati dello Stato G. De Bellis og S. Fiorentino)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 15. september 2016, *Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen* (T-220/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:484), ophæves, for så vidt som den herved frifandt Europa-Kommissionen i søgsmålet anlagt af Scuola Elementare Maria Montessori Srl med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/284/EU af 19. december 2012 om statsstøtte SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) — Ordning vedrørende fritagelse for kommunal ejendomsskat for ejendomme, der benyttes af ikke-kommercielle enheder til specifikke formål gennemført af Italien, for så vidt som Kommissionen ikke pålagde tilbagesøgning af den ulovlige støtte, der var tildelt i medfør af fritagelsen for Imposta comunale sugli immobili (kommunal ejendomsskat).
- 2) I øvrigt forkastes appellen i sag C-622/16 P.
- 3) Afgørelse 2013/284 annulleres, for så vidt som Kommissionen ikke pålagde tilbagesøgning af den ulovlige støtte, der var tildelt i medfør af fritagelsen for Imposta comunale sugli immobili (kommunal ejendomsskat).

- 4) Appellerne i sagerne C-623/16 P og C-624/16 P forkastes.
- 5) Scuola Elementare Maria Montessori Srl bærer halvdelen af sine egne omkostninger som led i appellen i sag C-622/16 P samt betaler to tredjedele af Kommissionens omkostninger og bærer to tredjedele af sine egne omkostninger vedrørende søgsmålet for Den Europæiske Unions Ret i sag T-220/13.
- 6) Kommissionen bærer hvad angår sine egne omkostninger en tredjedel heraf vedrørende søgsmålet for Den Europæiske Unions Ret i sag T-220/13 og i appellerne i sagerne C-622/16 P — C-624/16 P, og hvad angår de af Scuola Elementare Maria Montessori Srl afholdte omkostninger betaler Kommissionen en tredjedel heraf vedrørende søgsmålet for Den Europæiske Unions Ret i sag T-220/13 samt halvdelen af omkostningerne vedrørende appellen i sag C-622/16 P og betaler omkostningerne som led i sag C-623/16 P.
- 7) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger i sagerne C-622/16 P — C-624/16 P.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2018 — Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV mod Tetsuji Shimizu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-684/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — national lovgivning, der foreskriver, at ikke afholdt betalt årlig ferie og finansiel godtgørelse for sådan ferie fortabes, når arbejdstageren ikke har fremsat en anmodning om ferie før arbejdsforholdets ophør — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31, stk. 2 — mulighed for påberåbelse under en sag mellem private parter)

(2019/C 16/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Sagsøgt: Tetsuji Shimizu

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i henhold til hvilken en arbejdstager, der ikke har anmodet om at kunne gøre brug af sin ret til årlig betalt ferie i løbet af den omhandlede referenceperiode, ved udløbet af denne periode automatisk og uden forudgående undersøgelse af, om arbejdsgiveren faktisk har givet arbejdstageren mulighed for at gøre brug af denne ret, herunder ved at give denne tilstrækkelige oplysninger, fortaber den ret til årlige betalte feriedage, som han har optjent i henhold til disse bestemmelser for denne periode, samt som følge deraf hans ret til en finansiel godtgørelse for denne ikke afholdte årlige ferie i tilfælde af arbejdsforholdets ophør. Det tilkommer i denne forbindelse den forelæggende ret under hensyntagen til al national ret og ved hjælp af de fortolkningsmetoder, der anerkendes i denne ret, at undersøge, om den kan nå frem til en fortolkning af den nationale ret, der sikrer den fulde virkning af EU-retten.

- 2) I tilfælde af, at det er umuligt at fortolke en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede således, at dens overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2003/88 og artikel 31, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder sikres, følger det af sidstnævnte bestemmelse, at en national retsinstans, for hvilken en tvist mellem en arbejdstager og dennes tidligere arbejdsgiver, som er en privat part, verserer, skal undlade at anvende denne nationale lovgivning og sikre, at med mindre denne arbejdsgiver kan godtgøre at have udvist den fornødne omhu for, at arbejdstageren faktisk har kunnet tage den årlige betalte ferie, som vedkommende har ret til i henhold til EU-retten, kan denne arbejdstager hverken fratages sin optjente ret til sådan årlig betalt ferie, eller som følge deraf den ret til finansiel godtgørelse for ikke afholdt ferie, hvis betaling i tilfælde af arbejdsforholdets ophør direkte påhviler den berørte arbejdsgiver.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. november 2018 — Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch og Alen Mihovic mod Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-18/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — nye medlemsstaters tiltrædelse — Republikken Kroatien — overgangsforanstaltninger — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 96/71/EF — udstationering af arbejdstagere — udstationering af kroatiske statsborgere og tredjelandstatsborgere i Østrig via en virksomhed med hjemsted i Italien)

(2019/C 16/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch og Alen Mihovic

Sagsøgt: Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice

Konklusion

- 1) Artikel 56 TEUF og 57 TEUF samt kapitel 2, punkt 2, i bilag V til akten om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab skal fortolkes således, at en medlemsstat er berettiget til at begrænse udstationeringen af kroatiske arbejdstagere, som er ansat i en virksomhed med hjemsted i Kroatien, ved at kræve en arbejdstilladelse, når udstationeringen foregår ved i henhold til artikel 1, stk. 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser at stille arbejdstagerne til rådighed for en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat med henblik på, at sidstnævnte virksomhed leverer en tjenesteydelse i den første af disse medlemsstater.
- 2) Artikel 56 TEUF og 57 TEUF skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke er berettiget til at kræve, at tredjelandstatsborgere, som er stillet til rådighed for en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat af en anden virksomhed, der ligeledes har hjemsted i denne anden medlemsstat, med henblik på leveringen af tjenesteydelser i den første af disse medlemsstater, skal have en arbejdstilladelse.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — Čepelnik d.o.o. mod Michael Vavti
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk — Østrig)

(Sag C-33/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 2006/123/EF — arbejdsret — udstationering af arbejdstagere med henblik på byggearbejder — anmeldelse af arbejdstagere — opbevaring og oversættelse af lønsedler — suspension af betalinger — sikkerhed stillet af modtageren af tjenesteydelser — sikkerhed for en eventuel bøde, der pålægges tjenesteyderen)

(2019/C 16/07)

Processprog: tysk og slovensk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Čepelnik d.o.o.

Sagsøgt: Michael Vavti

Konklusion

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter de kompetente myndigheder kan pålægge en ordregiver med hjemsted i denne medlemsstat at suspendere betalingerne til medkontrahenten, der har hjemsted i en anden medlemsstat, og endog at betale en sikkerhed svarende til den udestående pris for byggeriet med henblik på at sikre betalingen af en eventuel bøde, der vil kunne pålægges denne medkontrahent, såfremt der konstateres en overtrædelse af de arbejdsretlige regler i den første medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — X (sag C-47/17) og X (sag C-48/17) mod
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den
Haag — Nederlandene)

(Forenede sager C-47/17 og C-48/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — forordning (EF) nr. 1560/2003 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse — afgørelseskriterier og -procedurer — anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse af en asylansøger — negativt svar fra den anmodede medlemsstat — anmodning om fornyet behandling — artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1560/2003 — svarfrist — udløb — virkninger)

(2019/C 16/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X (sag C-47/17) og X (sag C-48/17)

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

Artikel 5, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014 af 30. januar 2014, skal fortolkes således, at inden for rammerne af proceduren til afgørelse af den medlemsstat, der har kompetence til at behandle en ansøgning om international beskyttelse, skal en medlemsstat, for hvilken der er indgivet en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse i medfør af artikel 21 eller 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, som efter at have foretaget den nødvendige kontrol har givet et negativt svar herpå inden for de i sidstnævnte forordnings artikel 22 eller 25 fastsatte frister, og for hvilken der efterfølgende er blevet indgivet en anmodning om fornyet behandling i medfør af nævnte artikel 5, stk. 2, i en ånd af loyalt samarbejde bestræbe sig på at besvare sidstnævnte anmodning inden for en frist på to uger.

Når den anmodede medlemsstat ikke inden for denne frist på to uger besvarer den nævnte anmodning, er den yderligere procedure for fornyet behandling endeligt afsluttet, således at den anmodende medlemsstat fra og med udløbet af den nævnte frist skal anses for at være ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, medmindre denne medlemsstat fortsat råder over den tid, der er nødvendig for inden for de ufravigelige frister, som er fastsat med henblik herpå i artikel 21, stk. 1, og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 604/2013, at indgive en ny anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse.

(¹) EUT C 112 af 10.4.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-93/17) (¹)

[Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — Domstolens dom, der fastslår traktatbruddet — virksomhed, der udøver både civile og militære aktiviteter — undladelse af gennemførelse — en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser — artikel 346, stk. 1, litra b), TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøder — fast beløb — betalingsevne — faktor »n« — faktorer, der ligger til grund for bedømmelsen af betalingsevnen — bruttonationalprodukt — vægtning af stemmerne for medlemsstaten i Rådet for Den Europæiske Union — ny stemmeregel i Rådet]

(2019/C 16/09)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits og A. Samoni-Rantou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den på datoen for udløbet af den frist, som var fastsat i den af Europa-Kommissionen den 27. november 2014 fremsendte åbningsskrivelse, ikke har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af dom af 28. juni 2012, Kommissionen mod Grækenland (C-485/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2012:395).
- 2) Den Helleniske Republik betaler Kommissionen en tvangsbøde på 7 294 000 EUR for hver periode på seks måneder, der regnes fra afsigelsen af nærværende dom indtil datoen for opfyldelsen af dom af 28. juni 2012, Kommissionen mod Grækenland (C-485/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2012:395).
- 3) Den Helleniske Republik betaler Kommissionen et fast beløb på 10 mio. EUR.
- 4) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 24.4.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 7. november 2018 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-171/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2006/123/EF — artikel 15-17 — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — national ordning for mobil betaling — monopol)

(2019/C 16/10)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og H. Tserpa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked og artikel 56 TEUF, idet denne medlemsstat har indført og opretholdt den nationale ordning for mobil betaling, som er reguleret ved nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló 2011. évi CC. Törvény (lov nr. CC af 2011 om en national ordning for mobil betaling) og ved 356/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet a nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló törvény végrehajtásáról (regeringsdekret nr. 356/2012 om gennemførelse af loven om en national ordning for mobil betaling).
- 2) I øvrigt frifindes Ungarn.
- 3) Europa-Kommissionen og Ungarn bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. november 2018 — Nova Kreditna Banka Maribor d.d. mod Republika Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-215/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — videreanvendelse af den offentlige sektors informationer — direktiv 2003/98/EF — artikel 1, stk. 2, litra c), tredje led — tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber — forordning (EU) nr. 575/2013 — oplysninger, der skal offentliggøres af kreditinstitutter og investeringsselskaber — artikel 432, stk. 2 — undtagelser fra pligten til offentliggørelse — forretningsoplysninger, der må anses for at være instituttets ejendom eller fortrolige — anvendelighed — kreditinstitutter, hvor staten ejer aktiemajoriteten — national lovgivning, der fastsætter, at visse forretningsoplysninger, som disse institutter er i besiddelse af, er af offentlig karakter)

(2019/C 16/11)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

Sagsøgt: Republika Slovenija

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, litra c), tredje led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer og artikel 432, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse i forhold til en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger en bank, som et offentligt organ har udøvet en dominerende indflydelse på, at offentliggøre data vedrørende kontrakter om rådgivning, advokatbistand, ophavsrettigheder og andre tjenesteydelser af intellektuel art, som banken har indgået i løbet af den periode, hvor den var underlagt denne dominerende indflydelse, uden at nogen form for undtagelse til denne pligt tillades med henblik på at bevare denne banks forretningshemmeligheder, og at disse bestemmelser derfor ikke er til hinder for en sådan national lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. november 2018 — UAB »Renerga« mod AB »Energijos skirstymo operatorius« og AB »Lietuvos energijos gamyba« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto apylinkės teismas — Litauen)

(Sag C-238/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2009/72/EF — artikel 3, stk. 2, 6 og 15, og artikel 36, litra f) — det indre marked for elektricitet — præjudicielle spørgsmåls hypotetiske karakter — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2019/C 16/12)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Renerga«

Sagsøgte: AB »Energijos skirstymo operatorius« og AB »Lietuvos energijos gamyba«

Procesdeltagere: UAB »BALTPOOL«, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Achema AB og Achemos Grupė UAB

Konklusion

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Vilniaus miesto apylinkės teismas (distriktsdomstolen i Vilnius, Litauen) har indgivet ved afgørelse af 11. april 2017, kan ikke antages til realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — Sag vedrørende udlevering af Denis Raugėvicius (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland)

(Sag C-247/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — anmodning, som et tredjeland tilstiller en medlemsstat med henblik på udlevering af en unionsborger, der er statsborger i en anden medlemsstat, og som har udøvet sin ret til fri bevægelighed i den førstnævnte medlemsstat — anmodning indgivet med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf og ikke med henblik på strafforfølgning — forbud mod udlevering, der kun finder anvendelse på statsborgere — restriktion for den frie bevægelighed — begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed — proportionalitet)

(2019/C 16/13)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Part i hovedsagen

Denis Raugėvicius

Konklusion

Artikel 18 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at der i et tilfælde, hvor et tredjeland har anmodet om udlevering af en unionsborger, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed, ikke med henblik på strafforfølgning, men med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, består en forpligtelse for den anmodede medlemsstat, hvis nationale lovgivning forbyder udlevering af egne statsborgere til steder uden for EU med henblik på straffuldbyrdelse, og som fastsætter en mulighed for, at en sådan dom, der er idømt i udlandet, kan afsones på nævnte medlemsstats område, til at undergive denne unionsborger den samme behandling, som den undergiver sine egne statsborgere med hensyn til udlevering, såfremt unionsborgeren har fast bopæl på nævnte medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. november 2018 — C og A mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-257/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Domstolens kompetence — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — artikel 15 — afslag på meddelelse af en selvstændig opholdstilladelse — national lovgivning, som fastsætter en pligt til at bestå en integrationsprøve)

(2019/C 16/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C og A

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

- 1) Domstolen har i henhold til artikel 267 TEUF kompetence til at fortolke artikel 15 i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring i situationer som de i hovedsagerne omhandlede, hvor den forelæggende ret skal tage stilling til, hvorvidt der, når den nævnte bestemmelse i medfør af national ret er blevet gjort direkte og ubetinget anvendelig i sådanne situationer, skal meddeles selvstændig opholdstilladelse til en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, som ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed.
- 2) Artikel 15, stk. 1 og 4, i direktiv 2003/86 er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter der kan gives afslag på en ansøgning om selvstændig opholdstilladelse indgivet af en tredjelandsstatsborger, som har opholdt sig mere end fem år på en medlemsstats område efter familiesammenføringsreglerne, med den begrundelse, at den pågældende ikke har godtgjort at have bestået en integrationsprøve, der omhandler denne medlemsstats sprog og samfund, forudsat at de nærmere regler for pligten til at bestå denne prøve ikke går videre end det, der er nødvendigt for at nå målet om at fremme tredjelandsstatsborgeres integration.
- 3) Artikel 15, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 2003/86 er ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter en selvstændig opholdstilladelse ikke kan meddeles tidligere end fra ansøgningens dato.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. november 2018 — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA og Vereniging Leefmilieu mod College van gedeputeerde staten van Limburg og College van gedeputeerde staten van Gelderland (sag C-293/17) og Stichting Werkgroep Behoud de Peel mod College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (sag C-294/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Forenede sager C-293/17 og C-294/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — særlige bevaringsområder — artikel 6 — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en lokalitet — nationalt program til bekæmpelse af kvælstofaflejringer — begreberne »projekt« og »passende vurdering« — forudgående helhedsvurdering af individuelle godkendelser til landbrugsbedrifter, som forårsager sådanne aflejringer)

(2019/C 16/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA og Vereniging Leefmilieu

Sagsøgte: College van gedeputeerde staten van Limburg og College van gedeputeerde staten van Gelderland

Procesdeltagere: G.H. Wildenbeest, Maatschap Smeets, Maatschap Lintzen-Crooijmans og W.A.H. Corstjens (sag C-293/17)

og

Sagsøger: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Sagsøgt: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Procesdeltagere: Maatschap Gebr. Lammers, Landbouwbedrijf Swinkels, Pluimveehouderij Van Diepen VOF, Vermeerderingsbedrijf Engelen, Varkenshouderij Limburglaan BV og Madou Agro Varkens CV (sag C-294/17)

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at aktiviteterne græsning af kvæg og tilførsel af gødning på eller i jorden i nærheden af Natura 2000-områder kan være kvalificeret som »projekt« som omhandlet i denne bestemmelse, selv i det tilfælde, hvor disse aktiviteter, for så vidt som de ikke udgør et fysisk indgreb i det naturlige miljø, ikke udgør et »projekt« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.
- 2) Artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at en tilbagevendende aktivitet såsom tilførsel af gødning på eller i jorden, der var tilladt i henhold til national lovgivning inden dette direktivs ikrafttræden, kan anses for at være ét og samme projekt som omhandlet i nævnte bestemmelse, som er fritaget fra en ny godkendelsesprocedure, for så vidt som den består af et enkeltstående arbejde, der er kendetegnet derved, at det har et fælles formål, at det fortsættes, og navnlig, at stedet og betingelserne for dets udførelse er de samme. Gennemførelsen af et enkelt projekt, der er blevet tilladt, inden den ved denne bestemmelse fastsatte beskyttelsesordning blev anvendelig på den pågældende lokalitet, kan ikke desto mindre være omfattet af dette direktivs artikel 6, stk. 2.

- 3) Artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national programmatisk ordning, der tillader de kompetente myndigheder at godkende projekter, idet de støtter sig på en »passende vurdering« som omhandlet i denne bestemmelse, som foretages inden godkendelsen, og hvori en bestemt samlet mængde af kvælstofaflejringer er blevet anset for at være forenelig med den nævnte ordnings beskyttelsesformål. Dette gælder dog kun, for så vidt som det ved en dybdegående og fuldstændig undersøgelse af den videnskabelige holdbarhed af denne vurdering kan sikres, at der ud fra et videnskabeligt synspunkt ikke foreligger nogen rimelig tvivl med hensyn til, at ingen af planerne eller projekterne har skadelige virkninger på lokalitetens integritet, hvilket det påhviler den nationale ret at undersøge.
- 4) Artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national programmatisk ordning som den i hovedsagen omhandlede, der fritager visse projekter, der ikke når en vis tærskelværdi eller ikke overskrider en vis grænseværdi med hensyn til kvælstofaflejringer, fra kravet om at opnå en individuel godkendelse, når den nationale ret har sikret sig, at den »passende vurdering« som omhandlet i denne bestemmelse, der forinden er blevet gennemført, opfylder kriteriet om, at der ikke foreligger nogen rimelig videnskabelig tvivl med hensyn til, at ingen af disse planer eller projekter har skadelige virkninger på lokaliteternes integritet.
- 5) Artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national programmatisk ordning som den i hovedsagen omhandlede, der tillader, at en bestemt kategori af projekter — i det foreliggende tilfælde tilførsel af gødning på eller i jorden og græsning af kvæg — gennemføres uden at være underlagt en godkendelsespligt, og følgelig en individuel vurdering af deres virkninger på lokaliteterne, medmindre objektive omstændigheder gør det muligt med sikkerhed at udelukke enhver mulighed for, at de nævnte projekter, alene eller sammen med andre projekter, kan påvirke disse lokaliteter væsentligt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 6) Artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at en »passende vurdering« som omhandlet i denne bestemmelse ikke kan tage hensyn til, at der findes »bevaringsforanstaltninger« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, »forebyggende foranstaltninger« som omhandlet i artikel 6, stk. 2, foranstaltninger, der er blevet vedtaget specifikt til et program som det i hovedsagen omhandlede, eller såkaldte »selvstændige« foranstaltninger, for så vidt som disse foranstaltninger ligger uden for dette program, hvis de forventede fordele ved disse foranstaltninger ikke er sikre på tidspunktet for denne vurdering.
- 7) Artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at de foranstaltninger, der er blevet indført ved en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, som omfatter måder for overvågning af og kontrol med landbrugsbedrifter, hvis aktiviteter forårsager kvælstofaflejringer, og muligheden for at fastsætte sanktioner, der kan gå så langt som til lukning af de nævnte bedrifter, er tilstrækkelige til, at denne bestemmelse overholdes.

(¹) EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. november 2018 — Wiemer & Trachte GmbH, under konkurs mod Zhan Oved Tadzher (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven kasatsionen sad — Bulgarien)

(Sag C-296/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile retlige spørgsmål — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 3, stk. 1 — international kompetence — omstødsessøgsmål — enekompetence for retterne i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen er indledt)

(2019/C 16/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wiemer & Trachte GmbH, under konkurs

Sagsøgt: Zhan Oved Tadzher

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at den kompetence, som retterne i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen er indledt, har til at træffe afgørelse i et omstødelsessøgsmaal, der er baseret på insolvens og er rettet mod en sagsøgt, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted eller sin bopæl i en anden medlemsstat, er en enekompetence.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2018 — Hellenische Republik mod Leo Kuhn
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)**

(Sag C-308/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 1 — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — obligationer udstedt af en medlemsstat — den private sektors deltagelse i omstruktureringen af denne stats offentlige gæld — ensidig ændring af lånebetingelser med tilbagevirkende kraft — klausuler om kollektiv optræden — søgsmaal mod den nævnte stat anlagt af private indehavere af disse obligationer i deres egenskab af fysiske personer — statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt)

(2019/C 16/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hellenische Republik

Sagsøgt: Leo Kuhn

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at »det civil- og handelsretlige område« i denne bestemmelses forstand ikke omfatter en tvist som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører et søgsmaal, som en fysisk person, der har købt obligationer udstedt af en medlemsstat, anlægger mod denne medlemsstat med henblik på at ansøge den ombytning af de nævnte obligationer med obligationer med en lavere værdi, som denne fysiske person er blevet pålagt ved en lov, som den nationale lovgiver har vedtaget under ekstraordinære omstændigheder, og i medfør af hvilken disse betingelser ensidigt og med tilbagevirkende kraft er blevet ændret ved indsættelsen af en klausul om kollektiv optræden, der gør det muligt for et flertal af indehaverne af de pågældende obligationer at pålægge mindretallet denne ombytning.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2018 — Levola Hengelo BV mod Smilde Foods BV
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden — Nederlandene)**

(Sag C-310/17) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og
beslægtede rettigheder i informationsområdet — direktiv 2001/29/EF — anvendelsesområde —
artikel 2 — reproduktionsretten — begrebet »værk« — smagen af et levnedsmiddel)*

(2019/C 16/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Levola Hengelo BV

Sagsøgt: Smilde Foods BV

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet skal fortolkes således, at det er til hinder for, at smagen af et levnedsmiddel beskyttes ophavsretligt i henhold til dette direktiv, og at en national lovgivning fortolkes på en sådan måde, at den yder ophavsretlig beskyttelse af en sådan smag.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. november 2018 — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mod Germanwings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-330/17) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1008/2008 — artikel 2, nr. 18) — artikel 23, stk. 1 —
transport — fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Den Europæiske Union — oplysninger —
angivelse af den endelige pris, der skal betales — inkludering af flybilletprisen i den endelige pris, der skal
betales — pligt til at angive flybilletpriserne i euro eller i lokal valuta — valg af den relevante lokale
valuta — tilknytningskriterier)*

(2019/C 16/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Sagsøgt: Germanwings GmbH

Konklusion

Artikel 23, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet, sammenholdt med denne forordnings artikel 2, nr. 18), skal fortolkes således, at ved angivelsen af flybilletpriser for flytrafik inden for Fællesskabet er de luftfartsselskaber, der ikke angiver disse priser i euro, forpligtet til at vælge en lokal valuta, som er objektivt knyttet til den udbudte tjenesteydelse. Dette er bl.a. tilfældet for den valuta, der er lovligt betalingsmiddel i den medlemsstat, hvor afgangstedet eller ankomststedet for den pågældende flyvning befinder sig.

I en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor et luftfartsselskab, der er etableret i en medlemsstat, hvor euroen er lovligt betalingsmiddel, på internettet udbyder en trafikflyvning med afgangsted i en anden medlemsstat, hvor en anden valuta end euroen er lovligt betalingsmiddel, kan flybilletpriserne, hvis de ikke udtrykkes i euro, således angives i den valuta, som er lovligt betalingsmiddel i denne sidstnævnte medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. november 2018 — Republikken Estland mod Europa-Kommissionen og Republikken Letland

(Sag C-334/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles markedsordning — beløb, der skal afkræves for de overskudsmængder af sukker, der ikke er fjernet fra markedet — beslutning 2006/776/EF — anmodning om ændring af en endelig beslutning fra Europa Kommissionen — afslagsskrivelse — søgsmål anlagt til prøvelse af denne skrivelse — formaliteten)

(2019/C 16/20)

Processprog: estisk

Parter

Appellant: Republikken Estland (ved N. Grünberg, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og L. Naaber-Kivisoo, som befuldmægtigede, bistået af vandeadvokaat S. Mody) og Republikken Letland

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Republikken Estland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. november 2018 — Memoria Srl og Antonia Dall'Antonia mod Comune di Padova (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto — Italien)

(Sag C-342/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — restriktion for etableringsfriheden — Domstolens kompetence — formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse — rent intern situation — national lovgivning, der forbyder enhver form for virksomhed med gevinst for øje i forbindelse med opbevaring af askeurner — proportionalitetskriteriet — sammenhæng i den nationale lovgivning)

(2019/C 16/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Memoria Srl og Antonia Dall'Antonia

Sagsøgt: Comune de Padova

Procesdeltager: Alessandra Calore

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som på trods af, at det var afdødes udtrykkelige ønske, forbyder indehaveren af en askeurne at overdrage opbevaringen heraf til tredjemand, som pålægger indehaveren at opbevare urnen i sin bolig, medmindre den overgives til en lokal kirkegård, og som endvidere forbyder enhver aktivitet med gevinst for øje, der vedrører, endog delvist, opbevaringen af askeurner, uanset af hvilken grund og varighed.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. november 2018 — K og B mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-380/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Domstolens kompetence — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — artikel 12 — manglende overholdelse af fristen på tre måneder efter tildelingen af international beskyttelse — person med subsidiær beskyttelsesstatus — afslag på en visumansøgning)

(2019/C 16/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K og B

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

- 1) Domstolen har i henhold til artikel 267 TEUF kompetence til at fortolke artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den forelæggende ret skal tage stilling til, hvorvidt en person med subsidiær beskyttelsesstatus har ret til familiesammenføring, når den nævnte bestemmelse i medfør af national ret er blevet gjort direkte og ubetinget anvendelig i en sådan situation.
- 2) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2003/86 er ikke til hinder for en national lovgivning, der gør det muligt at afslå en ansøgning om familiesammenføring, som er indgivet for et familiemedlem til en flygtning i henhold til de gunstigere bestemmelser for flygtninge i direktivets kapitel V, med den begrundelse, at ansøgningen blev indgivet mere end tre måneder efter anerkendelsen af referencepersonens flygtningestatus, samtidig med at der indrømmes en mulighed for at indgive en ny ansøgning inden for rammerne af en anden ordning, forudsat at denne lovgivning:
 - fastsætter, at en sådan afslagsgrund ikke kan anvendes i situationer, hvor særlige omstændigheder gør, at den sene indgivelse af den første ansøgning objektivt set er undskyldelig
 - fastsætter, at de pågældende personer er fuldt informeret om følgerne af afgørelsen om afslag på deres første ansøgning og om de skridt, som de skal tage for effektivt at varetage deres ret til familiesammenføring, og
 - sikrer, at de referencepersoner, der er anerkendt som flygtninge, fortsat er omfattet af de gunstigere betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring, der finder anvendelse på flygtninge, og som er fastsat i direktivets artikel 10 og 11 eller artikel 12, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2018 — Dermot Patrick O'Brien mod Ministry of Justice (tidligere Department for Constitutional Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-432/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse indgået af EFS, UNICE og CEEP — paragraf 4 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — deltidsansatte — alderspension — beregning af pensionens beløb — hensyntagen til tjeneste år før den dato, hvor fristen for gennemførelse af direktiv 97/81/EF udløb — øjeblikkelig anvendelse på endnu ikke indtrådte virkninger af en situation, der er opstået, mens den gamle lovgivning var gældende)

(2019/C 16/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dermot Patrick O'Brien

Sagsøgt: Ministry of Justice (tidligere Department for Constitutional Affairs)

Konklusion

Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 98/23/EF af 7. april 1998, skal fortolkes således, at tjenesteperioder, der ligger forud for fristen for gennemførelse af dette direktiv, i en sag som den i hovedsagen omhandlede, skal tages i betragtning ved beregningen af størrelsen af en alderspension.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2018 — Heiko Jonny Maniero mod Studienstiftung des deutschen Volkes eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-457/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse — direktiv 2000/43/EF — artikel 3, stk. 1, litra g) — anvendelsesområde — begrebet »uddannelse« — en privat fonds tildeling af stipendier, der skal støtte forsknings- eller studieprojekter i udlandet — artikel 2, stk. 2, litra b) — indirekte forskelsbehandling — tildeling af stipendier betinget af, at den første juridiske statseksamen (Erste Juristische Staatsprüfung) er bestået i Tyskland]

(2019/C 16/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heiko Jonny Maniero

Sagsøgt: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse skal fortolkes således, at en privat fonds tildeling af stipendier til støtte af forsknings- eller studieprojekter i udlandet er omfattet af begrebet »uddannelse« som omhandlet i denne bestemmelse, når der er en tilstrækkeligt nær forbindelse mellem de tildelte finansielle ydelser og deltagelsen i disse forsknings- eller studieprojekter, der selv er omfattet af begrebet »uddannelse«. Dette er navnlig tilfældet, når disse finansielle ydelser er knyttet til potentielle ansøgers deltagelse i et sådant forsknings- eller uddannelsesprojekt, ydelserne har til formål helt eller delvist at fjerne de potentielle finansielle hindringer for denne deltagelse, og de er egnede til at nå dette formål.
- 2) Artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/43 skal fortolkes således, at det forhold, at en privat fond, der er etableret i en medlemsstat, forbeholder tildelingen af stipendier, der skal støtte juridiske forsknings- eller studieprojekter i udlandet, ansøgere, som i denne medlemsstat har bestået en juridisk eksamen som den i hovedsagen omhandlede, ikke udgør en indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. november 2018 — Brian Holohan m.fl. mod An Bord Pleanála (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irlande) — Irland)

(Sag C-461/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — bevaring af vilde dyr og planter — vejanlægsprojekt — passende vurdering af indvirkningen på miljøet — begrundelsespligtens omfang — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse projekters indvirkning — bilag IV, punkt 3 — artikel 5, stk. 3, litra d) — rækkevidden af begrebet »de væsentligste alternativer«]

(2019/C 16/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irlande)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle og Liam Donegan

Sagsøgt: An Bord Pleanála

Procesdeltager: National Parks and Wildlife Service (NPWS)

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at en »vurdering« dels skal identificere alle de levesteder og arter, for hvilke en lokalitet er beskyttet, dels identificere og undersøge såvel virkningerne af det foreslåede projekt på de arter, der findes på denne lokalitet, men som ikke er opført for denne lokalitet, som virkningerne på de levesteder og arter, der findes uden for denne lokalitets grænser.
- 2) Habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 i direktiv 92/43, skal fortolkes således, at den giver den kompetente myndighed mulighed for at tillade en plan eller et projekt, som overlader det til bygherren efterfølgende at fastlægge visse parametre vedrørende anlægsfasen, såsom byggepladsens placering og transportveje, såfremt der i tilladelsen med sikkerhed fastsættes tilstrækkeligt strenge krav, som sikrer, at disse parametre ikke skader lokalitetens integritet.
- 3) Habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 i direktiv 92/43, skal fortolkes således, at hvis den kompetente myndighed afviser konklusionerne i en videnskabelig udtalelse, som argumenterer for, at der skal indsamles yderligere oplysninger, skal vurderingen indeholde en detaljeret og udtrykkelig begrundelse, der kan skabe sikkerhed for, at der ikke består nogen rimelig videnskabelig tvivl om virkningerne af de påtænkte arbejder på den berørte lokalitet.
- 4) Artikel 5, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet samt bilag IV dertil skal fortolkes således, at de pålægger bygherren at give oplysninger, som udtrykkeligt behandler de væsentlige indvirkninger, som vedkommendes projekt kan have på de arter, som er identificeret i den vurdering, der skal foretages i henhold til disse bestemmelser.
- 5) Artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 2011/92 skal fortolkes således, at bygherren skal give oplysninger om indvirkningerne på miljøet såvel i forhold til den valgte løsning som i forhold til alle de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, og oplysninger om de vigtigste grunde til vedkommendes valg i det mindste under hensyn til deres indvirkning på miljøet, uanset om et sådant alternativ er blevet forkastet på et tidligt tidspunkt.

⁽¹⁾ EUT C 338 af 9.10.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. november 2018 — K mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-484/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — artikel 15 — afslag på meddelelse af en selvstændig opholdstilladelse — national lovgivning, som fastsætter en pligt til at bestå en integrationsprøve)

(2019/C 16/26)

Processprog: nederlandene

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

Artikel 15, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der kan gives afslag på en ansøgning om selvstændig opholdstilladelse indgivet af en tredjelandstatsborger, som har opholdt sig mere end fem år på en medlemsstats område efter familiesammenføringsreglerne, med den begrundelse, at den pågældende ikke har godtgjort at have bestået en integrationsprøve, der omhandler denne medlemsstats sprog og samfund, forudsat at de nærmere regler for pligten til at bestå denne prøve ikke går videre end det, der er nødvendigt for at nå målet om at fremme tredjelandstatsborgeres integration, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. november 2018 — Cartrans Spedition Srl mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova og Direcția Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Prahova — Rumænien)

(Sag C-495/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fritagelser — artikel 146, stk. 1, litra e), og artikel 153 — vejtransport, der er direkte knyttet til udførsel af varer — ydelser udført af formidlere, der medvirker ved sådanne transporttransaktioner — bevisregler i forbindelse med udførsel af varer — toldangivelse — TIR-carnet]

(2019/C 16/27)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Prahova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cartrans Spedition Srl

Sagsøgte: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova,

Direcția Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Konklusion

Artikel 146, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, henholdsvis nævnte bestemmelse, sammenholdt med direktivets artikel 153, skal fortolkes således, at de er til hinder for en afgiftspraksis i en medlemsstat, hvorefter fritagelse for merværdiafgift for henholdsvis levering af transportydelser, der er direkte knyttet til udførsel af varer, og levering af ydelser, som er udført af formidlere, der medvirker ved disse transportydelser, er undergivet en betingelse om, at den afgiftspligtige person fremlægger en udførselstoldangivelse for de omhandlede varer. I denne henseende påhviler det de kompetente myndigheder i forbindelse med indrømmelsen af disse fritagelser at undersøge, om det på grundlag af samtlige de elementer, som disse myndigheder råder over, med en tilstrækkeligt høj grad af sandsynlighed kan udledes, at betingelsen vedrørende de omhandlede varers udførsel er opfyldt. I denne sammenhæng udgør et TIR-carnet, der er påtegnet af toldmyndighederne i varernes bestemmelsestredjeland, som fremlægges af den afgiftspligtige person, et element, som nævnte myndigheder i princippet skal tage behørigt hensyn til, medmindre der er præcise grunde til at betvivle dette dokumentets ægthed eller pålidelighed.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 30.10.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. november 2018 — C&D Foods Acquisition ApS mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-502/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — påtænkt salg af aktier i et datterdatterselskab — udgifter til tjenesteydelser, der er erhvervet i forbindelse med dette salg — salg ikke gennemført — anmodning om fradrag af indgående afgift — momsens anvendelsesområde)

(2019/C 16/28)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C&D Foods Acquisition ApS

Sagsøgt: Skatteministeriet

Konklusion

Artikel 2, 9 og 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at et påtænkt, men ikke gennemført, salg af aktier som det i hovedsagen omhandlede, hvis direkte eneårsag ikke er knyttet til det omhandlede selskabs afgiftspligtige økonomiske virksomhed, eller som ikke udgør en direkte, permanent og nødvendig forlængelse af denne økonomiske virksomhed, ikke henhører under merværdiafgiftens anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2018 — BPC Lux 2 Sàrl mod Europa-Kommissionen og Den Portugisiske Republik

(Sag C-544/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — annullationssøgsmål — formaliteten — de portugisiske myndigheders støtte til afvikling af finansieringsinstituttet Banco Espírito Santo SA — oprettelse og kapitalisering af et overgangsinstitut — afgørelse fra Europa-Kommissionen, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — søgsmålsinteresse — søgsmål for de nationale retsinstanter med påstand om annullation af beslutningen om afvikling af Banco Espírito Santo)

(2019/C 16/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BPC Lux 2 Sàrl (ved solicitors J. Webber og M. Steenson, barrister B. Woolgar og K. Bacon, QC)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede) og Den Portugisiske Republik

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets kendelse af 19. juli 2017, BPC Lux 2 m.fl. mod Kommissionen (T-812/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:560), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. november 2018 — Skatteministeriet mod Baby Dan A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-592/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — pos. 4421 og 7326 samt underposition 7318 15 90, 7318 19 00 og 9403 90 10 — vare, der er specialdesignet til monteringen af sikkerhedsgitre til børn — dumping — gyldigheden af forordning (EF) nr. 91/2009 — importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina — Verdenshandelsorganisationens (WTO) antidumpingaftale — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1 — definition af erhvervsgren i Fællesskabet)

(2019/C 16/30)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteministeriet

Sagsøgt: Baby Dan A/S

Konklusion

- 1) Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 af 20. september 2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008, skal fortolkes således, at en vare som den, der er omhandlet i hovedsagen, og som gør det muligt at montere flytbare børnesikkerhedsgitre til en væg eller en karm, ikke udgør en del af disse gitre og skal tariferes i underposition 7318 15 90 i den kombinerede nomenklatur.
- 2) Gennemgangen af det fjerde præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

⁽¹⁾ EUT C 424 af 11.12.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. november 2018 — »BTA Baltic Insurance Company« AS, tidligere »Balcia Insurance« SE mod »Baltijas Apdrošināšanas Nams« AS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-648/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — begrebet »færdsel med køretøjer« — uheld, der involverer to køretøjer parkeret på en parkeringsplads — tingsskade på et køretøj forvoldt af en passager i køretøjet ved siden af, da denne åbnede køretøjets dør)

(2019/C 16/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »BTA Baltic Insurance Company« AS, tidligere »Balcia Insurance« SE

Sagsøgt: »Baltijas Apdrošināšanas Nams« AS

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at en situation, hvor passageren i et køretøj, der holdt parkeret på en parkeringsplads, ved at åbne køretøjets dør er stødt imod og har beskadiget det køretøj, der holdt parkeret ved siden af, er omfattet af begrebet »færdsel med køretøjer« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 26.2.2018.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 25. oktober 2018 — Elena Barba Giménez mod Francisca Carrión Lozano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa — Spanien)

(Sag C-426/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — retshjælpsmodtager — beskikkede advokaters salær — advokatsamfundets fastsættelse af taksterne — advokatens manglende forudgående underretning af klienten om taksterne — krav om salær — efterprøvelse af, om der findes urimelige vilkår, eller om der er tale om urimelig handelspraksis — hovedsagen — indbringelse for et kompetent organ — intet sagsanlæg ved den forelæggende ret — besvarelse af de præjudicielle spørgsmål — anvendelighed — foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2019/C 16/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elena Barba Giménez

Sagsøgt: Francisca Carrión Lozano

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa (arbejdsret nr. 2 i Terrassa, Spanien) ved afgørelse af 27. juni 2017 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Appel iværksat den 3. maj 2018 af UF til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 7. marts 2018 i sag T-422/17, UF mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-300/18 P)

(2019/C 16/33)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: UF (ved advokatė L. Gudaitė)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Ved kendelse af 11. oktober 2018 har Domstolen (Tiende Afdeling) besluttet at appellen var åbenbart ugrundet.

Appel iværksat den 15. august 2018 af Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 29. maj 2018 i sag T-577/15 — Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez mod EUIPO — Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

(Sag C-534/18 P)

(2019/C 16/34)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez (ved advokat M. Esteve Sanz)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den forkaster appellants første anbringende, og for så vidt som den delvis forkaster appellants tredje anbringende i søgsmålet for Retten.
- Appellanten gives medhold i de påstande, der blev nedlagt vedrørende første anbringende og, subsidiært, vedrørende tredje anbringende for Retten.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale alle de af appellanten afholdte omkostninger i sagen for Retten og i den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det **første appelanbringende**, som består af seks led, vedrører den appellerede doms begrundelse, hvorved Retten med henvisning til, at det var med rette, at appelkammeret ved EUIPO afviste den supplerende klagebegrundelse, som appellanten rettidigt havde indgivet til appelkammeret, forkastede det første anbringende i søgsmålet for Retten vedrørende tilsidesættelsen af artikel 63, stk. 1, artikel 64, stk. 1, og artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ ved appelkammerets afgørelse.

Med det **første led i det første anbringende** gøres det gældende, at Retten har tilsidesat artikel 36 i statuten for Domstolen og artikel 81 i Rettens procesreglement, idet den har tilsidesat begrundelsespligten ved ikke i den appellerede dom at have taget stilling til det argument, som appellanten fremførte under retsmødet, om, at EUIPO's argumentation i svarskriftet ikke kunne antages til realitetsbehandling.

Med det **andet led i det første anbringende** gøres det gældende, i) at Retten har tilsidesat artikel 36 i statuten for Domstolen og artikel 81 i Rettens procesreglement ved ikke at have overholdt pligten til af egen drift at konstatere, at den anfægtede afgørelse savnede en begrundelse for, hvorfor der ikke blev taget hensyn til appellants anmodning om en fornyet vurdering af det bevis for brug, som var fremlagt for annullationsafdelingen, og ii) at Retten har tilsidesat appellants ret til forsvar ved i den appellerede dom at have taget de anbringender til følge, som *ex novo* blev fremført i svarskriftet fra EUIPO, i stedet for af egen drift at konstatere, at appelkammerets afgørelse var mangelfuldt begrundet, og iii) at Retten har gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt ved i den appellerede dom at anføre, at appelkammeret med rette kunne afvise appellants klagebegrundelse, på trods af at appelkammeret ikke afviste denne begrundelse.

Med det **tredje led i det første anbringende** gøres det gældende, at der er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og nærmere bestemt af de udtalelser, der fremgår af de klagebegrundelser (den første og den supplerende), som appellanten indgav til appelkammeret ved EUIPO.

Med det fjerde led i det første anbringende gøres det gældende, at Retten har tilsidesat artikel 63, stk. 1, artikel 64, stk. 1, artikel 76, stk. 1, og artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ved i den appellerede dom at have anlagt en forkert fortolkning af disse bestemmelser og derved anerkendt, at appelkammeret ved EUIPO kunne undlade at tage stilling til en påstand, som appellanten havde nedlagt, og som blev drøftet for appelkammeret.

Med det femte led i det første anbringende gøres det gældende, at Retten har tilsidesat artikel 64 i forordning (EF) nr. 207/2009, for så vidt som den i den appellerede dom finder, at når spørgsmålet om reel brug ikke udtrykkeligt rejses for appelkammeret, udgør det ikke et retligt spørgsmål, som nødvendigvis skal behandles af kammeret med henblik på løsning af den tvist, der er indbragt for det.

Med det sjette led i det første anbringende gøres det gældende, at Retten har tilsidesat artikel 64 og 60 i forordning (EF) 207/2009 og regel 49, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95⁽²⁾ ved at anvende retspraksis vedrørende sidstnævnte bestemmelser, som vedrører klagers antagelse til realitetsbehandling ved appelkammeret ved EUIPO, uanset at appelkammeret i nærværende sag ikke havde afvist klagen fra realitetsbehandling, og uanset at en sådan afvisning — hvis den var sket — ville have været i strid med disse bestemmelser, eftersom de skriftlige indlæg, som appellanten indgav, kunne fremmes til realitetsbehandling.

Det andet appelanbringende vedrører den appellerede doms begrundelse, hvorved Retten delvis har forkastet det tredje anbringende i søgsmålet for Retten vedrørende tilsidesættelse af artikel 8 i forordning (EF) nr. 207/2009 ved appelkammerets afgørelse, idet dette anbringende består af to led.

Med det første led i det andet anbringende gøres det gældende, at Retten har tilsidesat artikel 36 i statuten for Domstolen og artikel 81 i Rettens procesreglement som følge af manglende begrundelse af den appellerede dom, idet Retten ikke begrundede den betydning, som den besluttede at tillægge betragtningerne i annullationsafdelingens og appelkammerets afgørelser vedrørende de varer, for hvilke det ældre varemærke måtte betragtes som registreret. Det gøres endvidere gældende, at disse betragtninger er urigtigt gengivet, idet den betydning, de tillægges i den appellerede dom, er forskellig fra vurderingerne i de nævnte afgørelser, parternes anbringender og bevisførelsen.

Med det andet led i det andet anbringende gøres det gældende, at Retten har tilsidesat artikel 8 i forordning (EF) nr. 207/2009, for så vidt som den i den appellerede dom finder, at de tjenesteydelser i klasse 42, som det anfægtede varemærke omfatter, er af lignende art som de varer, for hvilke det ældre varemærke er blevet anset for registreret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995, L 303, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 29. august 2018 — straffesag mod IK

(Sag C-551/18)

(2019/C 16/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Tiltalt i straffesagen

IK

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 8, stk. 1, litra f), i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre⁽¹⁾ fortolkes således, at det er tilstrækkeligt, at en udstedende judicial myndighed i den europæiske arrestordre kun nævner den idømte eksigible frihedsstraf og således ikke en for det samme forhold og ved samme retsafgørelse idømt tillægsstraf, såsom det her omhandlede tilsyn, der først kan medføre faktisk frihedsberøvelse efter afsoningen af den førstnævnte frihedsstraf og kun efter en udtrykkelig afgørelse herom fra den straffuldbyrðende ret?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal artikel 8, stk. 1, litra f), i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre fortolkes således, at overgivelsen fra den fuldbyrdende medlemsstats judicielle myndighed på grundlag af en europæisk arrestordre, som kun nævner den idømte eksigible frihedsstraf og således ikke en for det samme forhold og ved samme retsafgørelse pålagt tillægsstraf om tilsyn, har den virkning, at der i den fuldbyrdende judicielle myndigheds medlemsstat kan foretages faktisk frihedsberøvelse til fuldbyrdelse af tillægsstraffen?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal artikel 8, stk. 1, litra f), i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre fortolkes således, at den udstedende judicielle myndigheds undladelse af at anføre den idømte tillægsstraf om tilsyn i den europæiske arrestordre har til følge, at tillægsstraffen, som den fuldbyrdende judicielle myndighed må antages ikke at have kendskab til, ikke kan føre til en faktisk frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (2002/584/RIA) (EFT L 190, s. 1).

Appel iværksat den 11. september 2018 af Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juli 2018 i sag T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (ved Rechtsanwältin S. Altenschmidt og D. Jacob)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 11. juli 2018 i sag T-643/13 ophæves.
- Kommissionens afgørelse af 15. september 2013 med journalnummer GestDem 2013/1504 annulleres.
- Subsidiært ophæves Rettens dom, og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort følgende anbringender gældende:

1. Retten har tilsidesat kravene i forordning (EF) nr. 1367/2006⁽¹⁾, idet den har afslået at give fri aktindsigt i miljøoplysninger. Den har fortolket afslagsgrunden i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽²⁾, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 for bredt i lyset af Århuskonventionens krav. Retten har retligt fejlagtigt lagt til grund, at oplysningerne vedrørende et industrianlægs CO₂-effektivitet er følsomme forretningsoplysninger.
2. Retten har, idet den har tilsidesat artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 og artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, underkendt, at der foreligger miljøoplysninger om emissioner.

3. Retten har i øvrigt heller ikke på passende måde taget hensyn til den af appellanten anførte mere tungtvejende offentlige interesse i aktindsigt i de omhandlede miljøoplysninger.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Erding (Tyskland) den 19. oktober 2018 — F mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sag C-656/18)

(2019/C 16/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Erding

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F

Sagsøgt: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Ved Domstolens kendelse af 7. november 2018 blev sagen slettet fra Domstolens register.

Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-676/18)

(2019/C 16/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande, C. Cattabriga og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/36/EU af 26. februar 2014 ⁽¹⁾, idet det ikke senest den 30. september 2016 har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- I henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF pålægges Kongeriget Belgien at betale en tvangsbøde på 49 906,50 EUR pr. dag at regne fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag på grund af tilsidesættelsen af pligten til at meddele gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 2014/36/EU, hvilket beløb indbetales på en af Kommissionen angivet konto.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaterne var i henhold til artikel 28, stk. 1, i direktiv 2014/36/EU forpligtede til at træffe de nødvendige nationale bestemmelser for at implementere forpligtelserne i dette direktiv senest den 30. september 2016. Da Belgien ikke har meddelt alle gennemførelsesbestemmelserne til direktivet, har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen.

Med sit søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at Belgien pålægges en daglig tvangsbøde på 49 906,50 EUR. Tvangsbødens størrelse er blevet beregnet under hensyntagen til overtrædelsens grovhed og varighed samt til den afskrækkende virkning i forhold til denne medlemsstats betalingsevne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/36/EU af 26.2.2014 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på arbejde som sæsonarbejdere (EUT 2014, L 94, s. 375).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 7. november 2018 — Minister for Justice and Equality mod ND

(Sag C-685/18)

(2019/C 16/39)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality

Sagsøgt: ND

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er de kriterier, i henhold til hvilke det skal afgøres, om en offentlig anklager, der er udpeget som en udstedende judicial myndighed i henhold til artikel 6, stk. 1, er en judicial myndighed i den selvstændige betydning af dette begreb i rammeafgørelsen⁽¹⁾ af 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, at 1) den offentlige anklager er uafhængig af den udøvende magt og 2) anses for at forvalte retsplejen eller deltage i forvaltningen af retsplejen i dennes egen retsorden?
- 2) I benægtende fald, hvilke kriterier skal den nationale ret da anvende ved afgørelsen af, om en offentlig anklager, der er udpeget som en udstedende judicial myndighed i henhold til rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, er en judicial myndighed i henhold til artikel 6, stk. 1?
- 3) For så vidt som kriterierne omfatter et krav om, at den offentlige anklager forvalter retsplejen eller deltager i forvaltningen af retsplejen, skal det så afgøres i overensstemmelse med den status, han har i sin egen retsorden, eller i overensstemmelse med bestemte objektive kriterier? Hvad er de objektive kriterier i givet fald?
- 4) Er Republikken Litauens offentlige anklager en judicial myndighed i den selvstændige betydning af dette begreb i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelsen af 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584 af 13.6.2002. om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 19. september 2018 — Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France og Smagq développement mod Premier ministre og Ministre des Affaires sociales et de la Santé, procesdeltagere: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France og Villiger France (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-288/17) ⁽¹⁾

(2019/C 16/40)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. august 2018 — Stefan Neldner mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-299/18) ⁽¹⁾

(2019/C 16/41)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 13.8.2018.

RET TEN

Rettens dom af 15. november 2018 — PKK mod Rådet

(Sag T-316/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger mod PKK med henblik på at bekæmpe terrorisme — indefrysning af midler — Rådets kompetence — mulighed for, at en myndighed i et tredjeland kan anses for en kompetent myndighed som omhandlet i fælles holdning 2001/931/FUSP — faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — henvisning til terrorhandlinger — domstolsprøvelse — begrundelsespligt — ulovlighedsindsigelse)

(2019/C 16/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kurdistan Workers' Party (PKK) (ved advokaterne A. van Eik, T. Buruma og M. Wijngaarden)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved F. Naert og G. Étienne, derefter ved F. Naert og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved C. Brodie og V. Kaye, derefter ved C. Brodie og S. Brandon, dernæst ved C. Brodie, C. Crane og R. Fadoju, dernæst ved C. Brodie, R. Fadoju og P. Nevill, som befuldmægtigede, og endelig ved R. Fadoju, som befuldmægtiget) og Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre og D. Gauci, derefter ved D. Gauci, J. Norris-Usher og T. Ramopoulos og endelig ved J. Norris-Usher, T. Ramopoulos og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand oprindeligt om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 125/2014 af 10. februar 2014 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 714/2013 (EUT 2014, L 40, s. 9), for så vidt som denne retsakt vedrører sagsøgeren, og med påstand efterfølgende om annullation af andre efterfølgende retsakter, for så vidt som disse vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 125/2014 af 10. februar 2014 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 714/2013 annulleres, for så vidt som den vedrører Kurdistan Workers' Party (PKK).
- 2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 790/2014 af 22. juli 2014 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning nr. 125/2014 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 3) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 af 26. marts 2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning nr. 790/2014 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.

- 4) Rådets afgørelse (FUSP) 2015/521 af 26. marts 2015 om ajourføring og ændring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2014/483/FUSP annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 5) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1325 af 31. juli 2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2015/513 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 6) Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1334 af 31. juli 2015 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2015/521 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 7) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 af 21. december 2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2015/1325 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 8) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 af 12. juli 2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2015/2425 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 9) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 af 27. januar 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2016/1127 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 10) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1420 af 4. august 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2017/150 annulleres, for så vidt som den vedrører PKK.
- 11) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1426 af 4. august 2017 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2017/154 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- 12) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union for påstanden om, at det fastlås, at Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ikke finder anvendelse på PKK.
- 13) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af PKK afholdte omkostninger.
- 14) Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens dom af 15. november 2018 — Tempus Energy og Tempus Energy Technology mod Kommissionen

(Sag T-793/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige — støtteordning — artikel 108, stk. 2 og 3, TEUF — begrebet tvivl som omhandlet i artikel 4, stk. 3 eller 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 — retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014/2020 — afgørelse om ikke at gøre indsigelser — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — de interesserede parter rettigheder)

(2019/C 16/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Tempus Energy Ltd (Worcester, Det Forenede Kongerige) og Tempus Energy Technology Ltd (Cheltenham, Det Forenede Kongerige) (ved først advokaterne J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler og M. Kinsella, derefter ved J. Derenne, J. Blockx og C. Ziegler og endelig ved J. Derenne og C. Ziegler)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, R. Sauer, K. Herrmann og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved C. Brodie, L. Christie, S. Simmons og M. Holt, derefter ved C. Brodie, S. Simmons, M. Holt og S. Brandon, dernæst ved C. Brodie, M. Holt, S. Brandon og D. Robertson, bistået af G. Facenna, QC, og endelig ved M. Brandon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 5083 final af 23. juli 2014 om ikke at gøre indsigelser mod støtteordningen vedrørende kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige, idet den nævnte ordning er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF (statsstøtte 2014/N-2) (EUT 2014, C 348, s. 5)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2014) 5083 final af 23. juli 2014 om ikke at gøre indsigelser mod støtteordningen vedrørende kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige, idet den nævnte ordning er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF (statsstøtte 2014/N-2), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Tempus Energy Ltd og Tempus Energy Technology Ltd afholdte omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Rettenns dom af 25. september 2018 — Psara m.fl. mod Parlamentet(Forenede sager T-639/15 — T-666/15 og T-94/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — Europa-Parlamentet — Parlamentets medlemmers brug af deres godtgørelser — afslag på aktindsigt — ikke-eksisterende dokumenter — personoplysninger — forordning (EF) nr. 45/2001 — nødvendigheden af videregivelse af oplysninger — konkret og individuel undersøgelse — delvis aktindsigt — uforholdsmæssig administrativ byrde — begrundelsespligt)

(2019/C 16/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger i sag T-639/15: Maria Psara (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-640/15: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenien) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-641/15: Tanja Malle (Wien, Østrig) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-642/15: Wojciech Cieśla (Waszawa, Polen) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-643/15: Staffan Dahllöf (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-644/15: Delphine Reuter (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-645/15 og T-654/15: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-646/15: Harry Karanikas (Chalándri, Grækenland) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-647/15 og T-657/15: Crina Boros (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-648/15, T-663/15 og T-665/15: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Letland) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-649/15: Balazs Toth (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-650/15: Minna Knus-Galán (Helsinki, Finland) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-651/15: Atanas Tchobanov (Plessis-Robinson, Frankrig) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-652/15: Dirk Liedtke (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-653/15: Nils Mulvad (Risskov, Danmark) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-655/15: Hugo van der Parre (Huizen, Nederlandene) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-656/15: Guia Baggi (Firenze, Italien) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-658/15: Marcos García Rey (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-659/15: Mark Lee Hunter (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-660/15: Kristof Clerix (Bruxelles) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-661/15: Rui Araujo (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-662/15: Anuška Delić (Ljubljana) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-664/15: Jacob Borg (San Ġiljan, Malta) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-666/15: Matilda Bačelić (Zagreb, Kroatien) (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøger i sag T-94/16: Gavin Sheridan (ved advokaterne N. Pirc Musar og R. Lemut Strle)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz, C. Burgos og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelser A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C og A(2015) 8344 C af 14. september 2015, A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C og A(2015) 8305 C af 15. september 2015, A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C og A(2015) 8672 C af 16. september 2015 og A(2015) 13844 C af 14. januar 2016, hvorved Parlamentet på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) forkastede sagsøgernes genfremsatte begæringer om aktindsigt i Parlamentets dokumenter indeholdende oplysninger om godtgørelser til dets medlemmer.

Konklusion

- 1) Sagerne T-639/15 — T-666/15 og T-94/16 forenes med henblik på dommen.
- 2) Europa-Parlamentet frifindes.
- 3) Maria Psara, Tina Kristan, Tanja Malle, Wojciech Cieśla, Staffan Dahllöf, Delphine Reuter, České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., Harry Karanikas, Crina Boros, Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, Balazs Toth, Minna Knus-Galán, Atanas Tchobanov, Dirk Liedtke, Nils Mulvad, Hugo van der Parre, Guia Baggi, Marcos García Rey, Mark Lee Hunter, Kristof Clerix, Rui Araujo, Anuška Delić, Jacob Borg, Matilda Bačelić og Gavin Sheridan betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 48 af 8.2.2016.

Retten dom af 8. november 2018 — Mad Dogg Athletics mod EUIPO — Aerospinning Master Franchising (SPINNING)

(Sag T-718/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket SPINNING — delvis fortabelseserklæring — artikel 51, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 16/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mad Dogg Athletics, Inc. (Los Angeles, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat J. Steinberg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Aerospinning Master Franchising s. r. o., tidligere Aerospinning Master Franchising, Ltd., s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat K. Labalestra)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. juli 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2375/2014-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Aerospinning Master Franchising og Mad Dogg Athletics.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 21. juli 2016 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2375/2014-5) annulleres, for så vidt som den vedrører varer i klasse 28 og tjenesteydelser i klasse 41 i Nice-arrangementet af 15. juli 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) EUIPO bærer sine egen omkostninger og betaler de af Mad Dogg Athletics, Inc. afholdte omkostninger.
- 3) Aerospinning Master Franchising, s.r.o. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettenns dom af 8. november 2018 — Cocchi og Falcione mod Kommissionen(Sag T-724/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — overførsel af nationale pensionsrettigheder — vedtægtens artikel 24 — Unionens bistandspligt — sagsøgernes tab af søgsmålsinteresse under sagen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i første instans — årsagsforbindelse)

(2019/C 16/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgien) og Nicola Falcione (Bruxelles, Belgien) (ved advokat S. Orlandi)

Den anden part i proceduren: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 2. august 2016, Cocchi og Falcione mod Kommissionen (F-134/11, EU:F:2016:194), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 2. august 2016, Cocchi og Falcione mod Kommissionen (F-134/11), ophæves, for så vidt som Personaleretten fastslog, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse vedrørende den erstatningspåstand, som Giorgio Cocchi og Nicola Falcione havde fremsat i første instans.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Den erstatningspåstand, som Giorgio Cocchi og Nicola Falcione fremsatte i forbindelse med deres søgsmål i første instans under sagsnummer F-134/11, forkastes.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger i appelsagen og i sagen i første instans for så vidt angår erstatningspåstanden.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettenns dom af 8. november 2018 — QB mod ECB(Sag T-827/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ECB-ansatte — bedømmelsesår — karriereudviklingsrapport (2015) — mulighed for at blive ledsaget af en fagforeningsrepræsentant i forbindelse med bedømmelsessamtalen — tilsidesættelse af reglerne om bedømmerens objektivitet og upartiskhed — løn — afgørelse om afslag på tildeling af en lønstigning — bevisers antagelse til realitetsbehandling — e-mail udvekslet mellem en ansat og dennes »coach« på en elektronisk postkasse til tjenestebrug — ansvar)

(2019/C 16/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: QB (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske (ECB) (ved F. von Lindeiner og B. Ehlers, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og på artikel 36.2 i protokollen om statuten for Det europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, bilagt EU-traktaten og EUF-traktaten, med påstand dels om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2015 og af ECB's afgørelse af 15. december 2015 om afslag på at tildele ham en lønstigning og, om fornødent, om annullation af ECB's afgørelser af 2. maj og 15. september 2016 om afslag på henholdsvis den administrative klage og sagsøgerens klage, dels om erstatning for et tab, som sagsøgeren har lidt.

Konklusion

- 1) QB's bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2015 og afgørelsen truffet af Den Europæiske Centralbank (ECB) den 15. december 2015 om afslag på at tildele QB en lønstigning, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes ECB.
- 3) ECB bærer sine egne sagsomkostninger og betaler de af QB afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 13. november 2018 — Camomilla mod EUIPO — CMT (CAMOMILLA)

(Sag T-44/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket CAMOMILLA — det ældre nationale figurmærke CAMOMILLA — delvist afslag på ugyldighedsbegæringen — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — reel brug af det ældre varemærke — bevis — kontrasøgsmål — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]

(2019/C 16/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Camomilla Srl (Buccinasco, Italien) (ved advokaterne M. Mussi og H. Chiappetta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napoli, Italien) (ved advokaterne M. Franzosi, V. Jandoli, A. Stein og G. Rubino)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. november 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2250/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem CMT og Camomilla.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) I kontrasøgsmålet frifindes EUIPO.
- 3) Camomilla Srl og CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af omkostningerne afholdt af EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Retten dom af 15. november 2018 — Mabrouk mod Rådet

(Sag T-216/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien — foranstaltninger truffet over for personer, der er ansvarlige for uretmæssig tilegnelse af statsmidler, og over for personer og enheder, der er knyttet til dem — indefrysning af midler — liste over de personer, enheder og organer som er omfattet af indefrysningen af midler — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — utilstrækkeligt faktisk grundlag — åbenbart urigtigt skøn — retlig fejl — princippet om god forvaltningsskik — rimelig frist)

(2019/C 16/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunesien) (ved advokaterne J.-R. Farthouat, N. Boulay og S. Crosby)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og J. Kneale, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/153 af 27. januar 2017 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2017, L 23, s. 19), og Rådets afgørelse (FUSP) 2018/141 af 29. januar 2018 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2018, L 25, s. 38), for så vidt som disse afgørelser vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 13. november 2018 — Polen mod Kommissionen(Sag T-241/17) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra EU-finansiering — gennemførelsesforordning (EU) nr. 585/2011 — midlertidige ekstraordinære støtteforanstaltninger for frugt- og grøntsagssektoren efter udbruddet af den dødelige enterohæmorrhagiske Escherichia coli (E. coli) — undladt høst — omfanget af kompensationen til producenterne for undladt høst — udgifter afholdt af Polen — begrundelsespligt)

(2019/C 16/50)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Pawlicka, K. Straś og B. Paziewska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Stobiecka-Kuik og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/264 af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2017, L 39, s. 12), for så vidt som der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 4 438 056,66 EUR, som Republikken Polens godkendte betalingsorgan har afholdt, fra EU-finansiering.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 8. november 2018 — »Pro NGO!« mod Kommissionen(Sag T-454/17) ⁽¹⁾

(Offentlige udbud — udbudsprocedure — en privat revisors undersøgelse — OLAF's undersøgelser — konstatering af uregelmæssigheder — Kommissionens afgørelse om administrative sanktioner mod sagsøgeren — udelukkelse fra udbuds- og tilskudsprocedurer, der finansieres over EU's almindelige budget, i seks måneder — registrering i databasen for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse — nyt anbringende — ret til kontradiktion)

(2019/C 16/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: »Pro NGO!« (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. (Köln, Tyskland) (ved advokat M. Scheid)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 16. maj 2017 om den administrative sanktion om udelukkelse af sagsøgeren i seks måneder fra udbuds- og tilskudsprocedurer finansieret af Den Europæiske Unions almindelige budget, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1) og om udelukkelse af sagsøgeren i den samme periode fra udbetalingen af de midler, der er omhandlet i Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT 2015, L 58, s. 17)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) »Pro NGO!« (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 2.10.2017.

Rettens dom af 14. november 2018 — Foodterapia mod EUIPO — Sperlari (DIETOX)

(Sag T-486/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket DIETOX — det ældre EU-figurmærke Diator — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 16/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Foodterapia, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J.C. Erdozain López, J. Galán López og H. Téllez Robledo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient) ved Retten: Sperlari Srl, ancienement Cloetta Italia Srl (Crémone, Italien) (ved advokaterne P. Pozzi og G. Ghisletti)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. maj 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1611/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Cloetta Italia og Foodterapia.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

- 2) Foodterapia, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og af Sperlari Srl afholdte omkostninger, herunder de nødvendige udgifter afholdt af sidstnævntes retsforløber i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Rettens dom af 13. november 2018 — Szentes mod Kommissionen

(Sag T-830/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve — adgangsbetingelser — erhvervs erfaring — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til prøven — ansøgning om en fornyet gennemgang — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — forkert gengivelse af oplysninger indeholdt i ansøgningen — åbenbart urigtigt skøn — tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve)

(2019/C 16/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gyula Szentes (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat F. Moyses)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Mihaylova og B. Mongin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af afgørelsen truffet af formanden for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven EPSO/AD/330/16 — Administratorer inden for kerneenergi (AD 7) den 24. februar 2017 om ikke at give sagsøgeren adgang til den efterfølgende fase i denne udvælgelsesprøve, dels, om fornødent, af afgørelsen truffet af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) den 29. september 2017 om afslag på sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Gyula Szentes betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 19.2.2018.

Rettens dom af 15. november 2018 — LMP Lichttechnik mod EUIPO (LITECRAFT)

(Sag T-140/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket LITECRAFT — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 2017/1001]

(2019/C 16/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Tyskland) (ved advokat R. Plegge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved W. Schramek og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. januar 2018 af Anden Appellkammer ved EUIPO (sag R 699/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnen LITECRAFT som EU-ordmærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens kendelse af 17. september 2018 — H mod Rådet

(Sag T-271/10 OST) ⁽¹⁾

(Procedure — undladelse af at træffe afgørelse om sagsomkostningerne)

(2019/C 16/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: H (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og F. Naert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning om behandling af spørgsmålet om sagsomkostninger i dom af 11. april 2018, H mod Rådet (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), med hensyn til hvilket Retten har undladt at træffe afgørelse.

Konklusion

- 1) Præmis 174 i dom af 11. april 2018, H mod Rådet (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), affattes således:

»Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 133, sammenholdt med samme reglements artikel 219, træffes der ikke desto mindre afgørelse om samtlige sagsomkostninger for så vidt angår appelsagen og sagens behandling ved Retten ved den dom, hvormed sagens behandling ved Retten afsluttes. Ifølge nævnte reglements artikel 134, stk. 3, bærer hver part desuden sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter. Retten kan dog, hvis dette efter omstændighederne findes begrundet, beslutte, at en part, ud over at bære sine egne omkostninger, skal betale en del af modpartens omkostninger. Under de i sagen foreliggende omstændigheder skal det fastslås dels, at Rådet skal betale sine egne omkostninger og bære de af sagsøgeren afholdte omkostninger frem til afsigelsen af dom i appelsagen, alene for så vidt som de vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagen kunne antages til realitetsbehandling, dels at sagsøgeren skal bære samtlige sine øvrige omkostninger og betale samtlige af Rådet afholdte øvrige omkostninger både før og efter nævnte afsigelse.«

2) Punkt 2 i domskonklusionen i dom af 11. april 2018, H mod Rådet (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), affattes således:

»Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af H afholdte omkostninger frem til afsigelsen af dom af 19. juli 2016, H mod Rådet og Kommissionen (C-455/14 P, EU:C:2016:569), alene for så vidt som de vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagen kunne antages til realitetsbehandling. H bærer samtlige sine øvrige omkostninger og betaler samtlige af Rådet afholdte øvrige omkostninger både før og efter nævnte afsigelse.«

3) H og Rådet bærer deres egne omkostninger i forbindelse med nærværende anmodning.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 14.8.2010.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. oktober 2018 — Taminco mod EFSA

(Sag T-621/17 R)

(Særlige rettergangsformer — plantebeskyttelsesmidler — forordning (EU) nr. 1107/2009 — offentliggørelse af konklusionerne på en undersøgelse foretaget af EFSA i forbindelse med en fornyet undersøgelse af godkendelsen af aktivstoffet thiram — anmodning om fortrolig behandling af visse passager — afslag på fortrolig behandling — anmodning om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2019/C 16/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Taminco BVBA (Gent, Belgien) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunhard)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) (ved D. Detken og S. Gabbi, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Van der Hout og C. Wagner)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen ved G. Koleva og I. Naglis, som befuldmægtigede

Sagens genstand

Anmodning i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af EFSA's afgørelse af 18. juli 2017 om afslag på de begæringer om fortrolig behandling, der blev fremsat i forbindelse med ansøgningen om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet thiram.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler forkastes.
- 2) Kendelsen af 19. september 2017 afsagt i sag T-621/17 R ophæves.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 10. oktober 2018 — FT mod ESMA

(Sag T-625/18)

(2019/C 16/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FT (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse ESMA41-137-1154 truffet af den administrerende direktør for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) af 9. august 2018, hvorved ESMA kræver tilbagebetaling af et beløb af 12 000 EUR for omkostninger afholdt af ESMA i sag F-39/14, annulleres.
- Den dertil hørende debetnota nr. 4440180170 af 10. august 2018 udstedt af ESMA annulleres.
- ESMA tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af finansforordningens⁽¹⁾ artikel 98, artikel 60 i ESMA's finansforordning⁽²⁾ og artikel 170 i Rettens procesreglement, samt princippet om parternes processuelle ligestilling, idet det beløb, som sagsøgeren hævdes at skyldes og som er fastsat i de anfægtede dokumenter, ikke var blevet fastsat af Retten i overensstemmelse med nævnte artikel 170.
2. Andet anbringende om, at de omkostninger, som sagsøgte kræver, ikke kan kræves erstattet, idet den rimelige frist for fremsættelse af sådan anmodning er overskredet.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte har foretaget et åbenbart urigtigt skøn af sagsøgerens gæld, idet det krævede beløb på 12 000 EUR er eksorbitant.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Afgørelse fra direktionen om Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndigheds finansforordning ESMA/2014/MB/38.

Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Industrial Química del Nalón mod Kommissionen

(Sag T-635/18)

(2019/C 16/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spanien) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi og S. Saez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

- Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 833 628,00 EUR eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.
- Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende om, at sagsøgte påførte sagsøgeren skade ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013⁽¹⁾ og ikrafttrædelsen af denne forordning, hvorved stoffet pitch, coal tar, high-temp blev klassificeret som et Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Den 22. november 2017 forkastede Domstolen Europa-Kommissionens appel af Rettens afgørelse om delvist at annullere forordning (EU) nr. 944/2013 grundet et åbenbart fejlagtigt skøn, for så vidt som stoffet pitch, coal tar, high-temp i forordningen blev klassificeret som et Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Sagsøgeren blev påført omkostninger ved anvendelsen af den ulovlige klassificering. Sagsøgte er ansvarlig for disse omkostninger i medfør af artikel 268 TEUF og 340 TEUF, eftersom sagsøgerens adfærd er ulovlig, for så vidt som den udgør en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af retsregler, den forårsagede skade er faktisk og reel, og der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem sagsøgtets adfærd og den skade, der søges erstattet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2.10.2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5).

Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Tokai erftcarbon mod Kommissionen

(Sag T-636/18)

(2019/C 16/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tokai erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Tyskland) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi og S. Saez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

- Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 66 236,74 EUR eller et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.
- Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende om, at sagsøgte påførte sagsøgeren skade ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013⁽¹⁾ og ikrafttrædelsen af denne forordning, hvorved stoffet pitch, coal tar, high-temp blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Den 22. november 2017 forkastede Domstolen Europa-Kommissionens appel af Rettens afgørelse om delvist at annullere forordning (EU) nr. 944/2013 grundet et åbenbart fejlagtigt skøn, for så vidt som stoffet pitch, coal tar, high-temp i forordningen blev klassificeret som et Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Sagsøgeren blev påført omkostninger ved anvendelsen af den ulovlige klassificering. Sagsøgte er ansvarlig for disse omkostninger i medfør af artikel 268 TEUF og 340 TEUF, eftersom sagsøgerens adfærd er ulovlig, for så vidt som den udgør en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af retsregler, den forårsagede skade er faktisk og reel, og der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem sagsøgtes adfærd og den skade, der søges erstattet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2.10.2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5).

Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Bawtry Carbon International mod Kommissionen

(Sag T-637/18)

(2019/C 16/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi og S. Saez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

- Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 194 200,06 EUR eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen, eller som fastsættes af Retten.
- Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende om, at sagsøgte påførte sagsøgeren skade ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013⁽¹⁾ og ikrafttrædelsen af denne forordning, hvorved stoffet pitch, coal tar, high-temp blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Den 22. november 2017 forkastede Domstolen Europa-Kommissionens appel af Rettens afgørelse om delvist at annullere forordning (EU) nr. 944/2013 grundet et åbenbart fejlagtigt skøn, for så vidt som stoffet pitch, coal tar, high-temp i forordningen blev klassificeret som et Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Sagsøgeren blev påført omkostninger ved anvendelsen af den ulovlige klassificering. Sagsøgte er ansvarlig for disse omkostninger i medfør af artikel 268 TEUF og 340 TEUF, eftersom sagsøgerens adfærd er ulovlig, for så vidt som den udgør en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af retsregler, den forårsagede skade er faktisk og reel, og der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem sagsøgtets adfærd og den skade, der søges erstattet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2.10.2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5).

Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Deza mod Kommissionen

(Sag T-638/18)

(2019/C 16/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Den Tjekkiske Republik) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi og S. Saez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

- Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 4 784 000,00 CZK eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.
- Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende om, at sagsøgte påførte sagsøgeren skade ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013⁽¹⁾ og ikrafttrædelsen af denne forordning, hvorved stoffet pitch, coal tar, high-temp blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Den 22. november 2017 forkastede Domstolen Europa-Kommissionens appel af Rettens afgørelse om delvist at annullere forordning (EU) nr. 944/2013 grundet et åbenbart fejlagtigt skøn, for så vidt som stoffet pitch, coal tar, high-temp i forordningen blev klassificeret som et Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Sagsøgeren blev påført omkostninger ved anvendelsen af den ulovlige klassificering. Sagsøgte er ansvarlig for disse omkostninger i medfør af artikel 268 TEUF og 340 TEUF, eftersom sagsøgerens adfærd er ulovlig, for så vidt som den udgør en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af retsregler, den forårsagede skade er faktisk og reel, og der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem sagsøgtets adfærd og den skade, der søges erstattet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2.10.2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5).

Sag anlagt den 23. oktober 2018 — SGL Carbon mod Kommissionen

(Sag T-639/18)

(2019/C 16/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Tyskland) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi og S. Saez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 1 022 172,00 EUR eller til et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.
- Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den kompensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende om, at sagsøgte påførte sagsøgeren skade ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013⁽¹⁾ og ikrafttrædelsen af denne forordning, hvorved stoffet pitch, coal tar, high-temp blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Den 22. november 2017 forkastede Domstolen Europa-Kommissionens appel af Rettens afgørelse om delvist at annullere forordning (EU) nr. 944/2013 grundet et åbenbart fejlagtigt skøn, for så vidt som stoffet pitch, coal tar, high-temp i forordningen blev klassificeret som et Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Sagsøgeren blev påført omkostninger ved anvendelsen af den ulovlige klassificering. Sagsøgte er ansvarlig for disse omkostninger i medfør af artikel 268 TEUF og 340 TEUF, eftersom sagsøgerens adfærd er ulovlig, for så vidt som den udgør en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af retsregler, den forårsagede skade er faktisk og reel, og der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem sagsøgtets adfærd og den skade, der søges erstattet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2.10.2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5).

Sag anlagt den 29. oktober 2018 — August Wolff mod EUIPO — Faes Farma (DermoFaes)

(Sag T-643/18)

(2019/C 16/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) (ved advokat A. Trünken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Faes Farma, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket DermoFaes — registreringsansøgning nr. 15 069 289

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juni 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1842/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen tages til følge og der meddeles afslag på den anfægtede ansøgning.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten og ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Bilbaína de Alquitranes mod Kommissionen

(Sag T-645/18)

(2019/C 16/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Spanien) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi og S. Saez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgte har forårsaget.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade, som sagsøgeren har lidt som direkte følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5), for så vidt som pitch, coal tar, high-temp deri blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (410), hvilken skade skønsmæssigt fastsættes til et samlet beløb på 488 871,30 EUR eller et andet beløb, som sagsøgeren godtgør under sagen eller som fastsættes af Retten.

- Subsidiært afsiges mellemdom om, at sagsøgte er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge tal for Retten vedrørende størrelsen af den kompensation, der aftales mellem parterne, eller — i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås — parterne pålægges inden for den samme periode at fremlægge deres indlæg med disse detaljerede tal som støtte herfor.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab (dvs. enten fra den dato, hvor den ulovlige klassificering trådte i kraft, eller fra den dato, hvor skaden indtrådte).
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren morarenter på 8 % eller en anden af Retten fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende om, at sagsøgte påførte sagsøgeren skade ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 ⁽¹⁾ og ikrafttrædelsen af denne forordning, hvorved stoffet pitch, coal tar, high-temp blev klassificeret som Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Den 22. november 2017 forkastede Domstolen Europa-Kommissionens appel af Rettens afgørelse om delvist at annullere forordning (EU) nr. 944/2013 grundet et åbenbart fejlagtigt skøn, for så vidt som stoffet pitch, coal tar, high-temp i forordningen blev klassificeret som et Aquatic Acute 1 (H400) og Aquatic Chronic 1 (H410) stof. Sagsøgeren blev påført omkostninger ved anvendelsen af den ulovlige klassificering. Sagsøgte er ansvarlig for disse omkostninger i medfør af artikel 268 TEUF og 340 TEUF, eftersom sagsøgerens adfærd er ulovlig, for så vidt som den udgør en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af retsregler, den forårsagede skade er faktisk og reel, og der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem sagsøgtets adfærd og den skade, der søges erstattet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013 af 2.10.2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT 2013, L 261, s. 5).

Sag anlagt den 29. oktober 2018 — ZQ mod Kommissionen

(Sag T-647/18)

(2019/C 16/65)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZQ (ved advokat C. Cortese)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af de anfægtede afgørelser, og bl.a.:
 - a) Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 15. december 2017, registreret i ARES den 18. december 2017, HR.E.2/AS/Ares (2017), vedrørende en »Request for assistance D/374/17« (ansøgning om bistand D/374/17) og om afslag på den pågældende ansøgning om bistand.

- b) Om fornødent annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. juli 2018 om afslag på den af sagsøgeren indgivne klage, med referencen N. R/187/18, HR.E.2/Ares (2018).
- c) Kommissionen tilpligtes at erstatte det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af de utallige ulovligheder, som den anfægtede afgørelse er udtryk for eller tæt forbundet med, idet dette tab er opgjort til 1 000 000 EUR.

Desuden

— tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i den foreliggende sag har anfægtet Kommissionens afslag på at imødekomme hans ansøgning om bistand vedrørende den chikane, som han har været genstand for på grund af hans seksuelle orientering.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.

- I denne henseende har sagsøgeren gjort gældende, at anlæggelsen af det åbenbart urigtige skøn generelt set klart fremgår af den stillingtagen, som er udtrykt i selve afgørelsen, hvorefter sagsøgerens påstande ikke er troværdige, fordi de vedrører en meget lang periode, som er forløbet uden at sagsøgeren har indgivet en formel anmeldelse.
- Eksistensen af en stillingtagen er ligeledes den eneste forklaring på, at ansættelsesmyndigheden har afvist flere anmeldte forhold, som ikke har været genstand for nogen bedømmelse, fra at være omfattet af den anfægtede afgørelse.
- Sagsøgerens påstande vedrørende den chikane, som han angiveligt har været udsat for, blev hurtigt klassificeret som værende normale episoder på dårlig organisation eller almindelige arbejdsrelaterede konflikter.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten.

Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende:

- a) Anvendelse af et forkert begreb vedrørende chikane, som indbefatter betingelsen om forsæt om at skade (*animus nocendi*) fra ophavsmandens side.
- b) Anvendelsen af en bevisstandard, som ikke svarer til den, der kræves i gældende ret (princippet om bevis), men som derimod indebærer et bevis ud over rimelig tvivl på, at der foreligger de faktiske forhold og på deres utvetydige retlige kvalifikation.
- c) Anvendelsen af en bevisstandard, som er åbenbart fejlagtig for så vidt angår bedømmelsen af troværdigheden af anmeldelserne i forhold til den forløbne tid.
- d) Tilsidesættelse af forpligtelsen til at foretage en undersøgelse *ex officio* stillet over for troværdige anmeldelser.

3. Tredje anbringende om manglende eller utilstrækkelig begrundelse.

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse, selv om der blev taget supplerende hensyn til den begrundelse, der er indeholdt i afgørelsen om afslag på klagen, i vidt omfang ikke er tilstrækkeligt begrundet.

For så vidt angår påstanden vedrørende erstatning af tabet har sagsøgeren gjort gældende, at alle betingelserne i retspraksis vedrørende realiteten i det foreliggende tilfælde er opfyldt.

Sag anlagt den 22. oktober 2018 — Super bock group, SGPS mod EUIPO — Agus (Crystal)**(Sag T-648/18)**

(2019/C 16/66)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Super bock group, SGPS SA (Leça do Balio, Portugal) (ved advokat J. Mioludo)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Agus sp. z o.o. (Warszawa, Polen)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger:* Agus sp. z o.o.*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »Crystal« — registreringsansøgning nr. 15 016 728*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. juli 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 299/2018-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeregistriering nr. 15 016 728 Crystal nægtes for alle de omfattede varer.
- EUIPO og Agus sp. z o.o. tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. oktober 2018 — Reaktor Group mod EUIPO (REAKTOR)**(Sag T-650/18)**

(2019/C 16/67)

*Processprog: finsk***Parter***Sagsøger:* Reaktor Group Oy (Helsinki, Finland) (ved advokat L. Laaksonen)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »REAKTOR« — registreringsansøgning nr. 13 752 522

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2626/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet den 27. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2626/2017-2) annulleres, for så vidt som Andet Appellkammer hermed har afslået ansøgning nr. 13752522 om EU-varemærket REAKTOR for visse varer og tjenesteydelser i klasse 9, 41 og 42 i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001, og ansøgningen om registrering af varemærket REAKTOR tillades i fuldt omfang offentliggjort og registreret.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagens behandling for Retten og for appellkammeret (herunder omkostninger til repræsentation).

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 12. november 2018 — Soundio mod EUIPO — E Plus Mobilfunk (Vibble)

(Sag T-665/18)

(2019/C 16/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Soundio A/S (Drammen, Norge) (ved advokaterne N. Köster og J. Albers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: E-Plus Mobilfunk GmbH (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Soundio A/S

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket Vibble — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 290 194

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. september 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 721/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. november 2018 — Pinto Teixeira mod EEAS**(Sag T-667/18)**

(2019/C 16/69)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* José Manuel Pinto Teixeira (Oeiras, Portugal) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)*Sagsøgt:* EU-Udenrigstjenesten (EEAS)**Sagsøgerens påstande**

Det fastslås:

- Afgørelsen af 21. februar 2018, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog at give sagsøgeren tilladelse til at udøve en ekstern virksomhed i henhold til vedtægtens artikel 16, annulleres.
- EEAS tilpligtes at betale sagsomkostningerne samt at betale et beløb på 10 000 EUR for det lidte ikke-økonomiske tab.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 16 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, for så vidt som den anfægtede afgørelse blev vedtaget efter udløbet af fristen på tredive arbejdsdage fra modtagelsen af hans oplysning om, at han påtænkte at udøve en erhvervsvirksomhed efter sin udtræden af tjenesten.
2. Andet anbringende om anlæggelse af åbenbart urigtige skøn, som gør den anfægtede afgørelse ulovlig, idet det er åbenbart, at den påtænkte virksomhed hverken har forbindelse med det arbejde, han udførte i de tre sidste tjenesteår, eller er i modstrid med EEAS's interesser.

Sag anlagt den 15. november 2018 — ZU mod Kommissionen**(Sag T-671/18)**

(2019/C 16/70)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* ZU (ved advokat C. Bernard-Glanz)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen truffet af chefen for Career Management & Mobility Unit i direktorat HR.B i Kommissionens Generaldirektorat for Menneskelige Ressourcer (GD HR), vedtaget den 12. oktober 2018, om at overføre sagsøgeren tilbage til GD OLAF.
- Annullation af afgørelsen truffet af chefen for Account Management Centre 4 Unit i direktoratet HR.AMC i Kommissionens Generaldirektoratet HR, vedtaget den 29. oktober 2018, om foreløbigt at fastsætte datoen for hans tjeneste til den 1. december 2018.
- Om fornødent ligeledes annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse, som ikke er vedtaget endnu, om afslag på sagsøgerens klage.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om overførelsesprocedurens utilstrækkelige gennemsigtighed, tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 25 og manglende begrundelse, tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar over for den tvungne overførsel og tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af retten til at blive hørt.
 2. Andet anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn vedrørende tjenestens interesse og tilsidesættelse af princippet om god forvaltning.
 3. Tredje anbringende om udeladelse af afgørende elementer, som taler imod den øjeblikkelige overførsel af sagsøgeren til OLAF, tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og tilsidesættelse af beskyttelsen af whistleblowere i henhold til vedtægtens artikel 22a.
 4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.
 5. Femte anbringende om magtmisbrug.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA